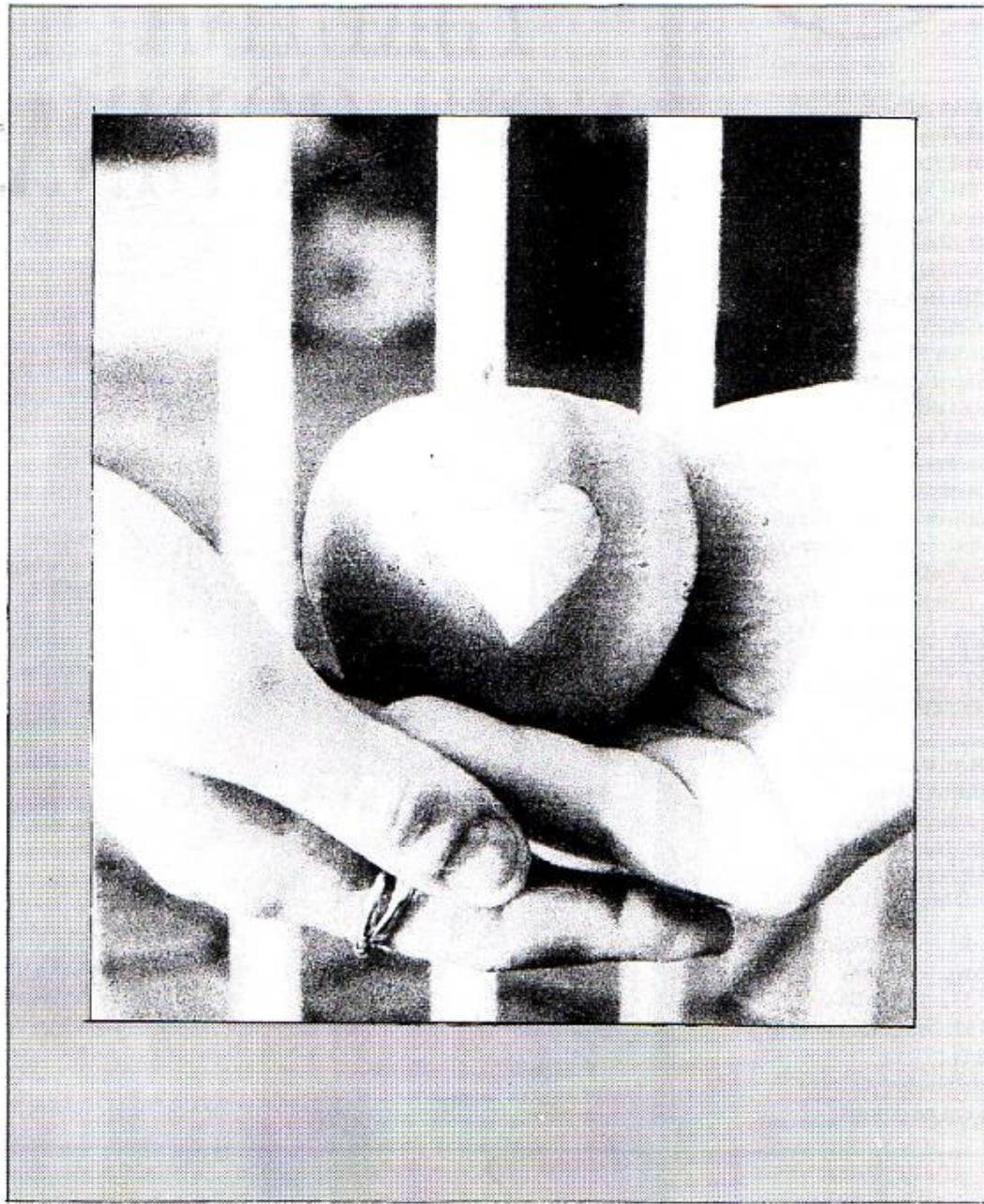

ARTlist

IZLAZI DVA PUTA GODIŠNJE
-CIJENA 5 KUNA

LIST UČENIKA I PROFESORA ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI U SPLITU - BR. 17 - PROSINAC '98

IZDAVAČ:

Škola likovnih umjetnosti

ADRESA:

21 000 Split,

Fausta Vrančića 17

TEL/FAKS:

021/365-039

ODBOR LISTA:

profesori Jasenka Splivalo,
Mladen Bilankov (predsjednik)
i Slavica Gudelj

UREDNIŠTVO:

Ivana Čulić (4. r. kiparstva),
Vice Perković (3. r. fotografije),
Daniela Tonković (4. r. grafike),
Marijana Marinčić-Kragić (4. r.
industrijskog dizajnera),
Mila Šaškor

(2. r. industrijskog dizajnera)

GLAVNA I ODOGOVORNA

UREDNUICA:

prof. Vanja Škrobica

NASLOVNICA:

Damir Benutić, 3. r. fotografije

GRAFIČKA OBRADA:

Kristina Divić (2. r. grafike)
uz mentorstvo

prof. Nikole Skokandića

LEKTORICA:

prof. Marica Butina

Rješenjem Ministarstva

prosvjete i športa

br. 532-03-1/7-94-2

od 31. listopada 1994.

ARTLIST

je oslobođen plaćanja

poreza na promet

ČESTIT BOŽIĆ I SRETNA NOVA GODINA

Petra Letica, 4. r. grafike

SPLIT 1700
prof. Vanja Škrobica

U Splitu su tijekom njegovih sedamnaest stoljeća živjeli i djelovali brojni poznati ljudi. U rubrici SPLIT 1700 sjećamo se:

Kruno Prijatelj

Ako ćemo vjerovati da se ništa u svijetu i životu ne događa slučajno, onda možemo prihvati tezu da je već mjesto Prijateljeva rođenja - barokna palača Milesi - možda nagovijestila i odredila njegov život i rad. I preci su mu, ugledne obitelji zasigurno već zarana upalili onu iskru koja ga je u ranoj mladosti usmjerila ka humanističkom obrazovanju, a što će ga kasnije odrediti kao jednog od utemeljitelja hrvatske povijesti umjetnosti.

Akademik dr. Kruno Prijatelj rođen je u Splitu 1. srpnja 1922. godine. Školovanje u splitskoj klasičnoj gimnaziji kod njega će razvijati zanimanje za djelo **Ljube Karamana** i don **Frane Bulića**, a to će utjecati i na izbor studija (povijest umjetnosti i klasična arheologija). U vrijeme Drugoga svjetskoga rata prekida studij na zagrebačkom **Filozofskom fakultetu** i odlazi u Rim. Godine 1947. doktorira je s temom "Barok u Splitu".

Radio je kao kustos od 1944.-1950. u splitskom *Arheološkom muzeju*. Na mjesto ravnatelja splitske *Galerije umjetnina* došao je nakon **Vjekoslava Paraća** 1950. Za vrijeme obnašanja te dužnosti do 1979. Kruno Prijatelj je organizirao preko stotinu izložbi od kojih treba izdvojiti one retrospektivne **Emanuela Vidovića**, **Ignjata Joba**, **Jurja Plančića** i drugih dalmatinskih i hrvatskih umjetnika. Mnogi će se složiti da je možda to bilo najintenzivnije razdoblje u Prijateljevom znanstvenom dijelu života. Bit će nam to još jasnije ako prelistamo bibliografije, otvorimo li nebrojene kataloge izložbi, raščlanimo li njegova brojna izlaganja na kongresima i simpozijima u nas i u Europi. Uz to je još predavao na fakultetima u Zadru, Splitu, Zagrebu... Bio je član **HAZU-a** od 1968. kao i brojnih inozemnih akademija.

Prijateljeva je velika zasluga što je zapazio da su pregledi hrvatske povijesti umjetnosti najvećim dijelom završavali renesansom. Umjetnost kasnijih razdoblja tek se je tu i tamo usputno otkrivala u malobrojnim znanstvenim radovima. Prijatelj je odlučio dokazati, koristeći nove metode rada, da hrvatska umjetnost nastavlja svijetliti i nakon renesanse. Odbijao je mišljenje da je dalmatinska

umjetnost tek zakašnjeli odjek, izbljedjeli odbljesak, nezanimljiva refleksija one mletačke, talijanske ili pak europske. Jer umjetnost uvijek ima i treba imati uz lokalnu, nacionalnu obojenost, i općeljudsku, internacionalnu pozadinu, poruku...

"Unio (je) u hrvatsku povjesno umjetničku disciplinu ne samo novu količinu "objašnjenja" (...) nego i nova mjerila kritičnog vrednovanja.. "Njegovi radovi, kad bi bili okupljeni na jednom mjestu, činili bi pravu malu enciklopedijsku bazu podataka, u kojoj su tumačenja pisana eruditskim, elokventnim stilom, "literarno elegantno", preciznim opisima i bogatim asocijacijama u kojima mu nikad nije ponestajalo duha i u kojima je došla do izražaja njegova intelektualna širina i humanistička visina.

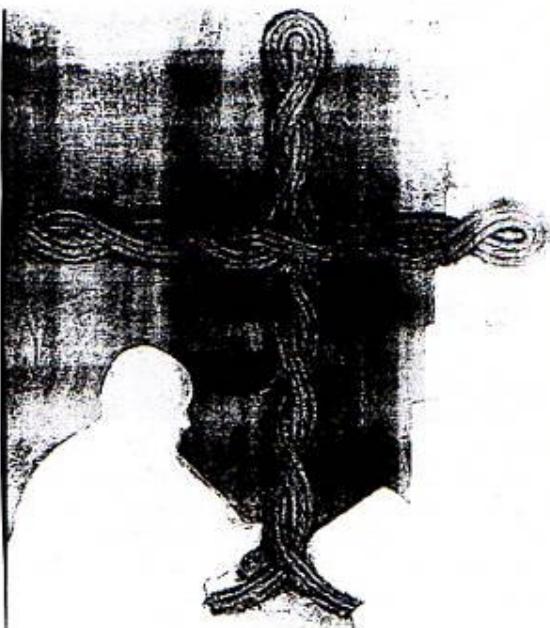
Zašto?

Nina Podrug, 1.a

Uskovitlani dim plavog ronhilla, smijeh starica i štropot zadihanе lokomotive koja je jurila prema Splitu. I stari, i mlađi, i oni najmlađi, svi su išli vidjeti Papu.

U zbrči i stisci oznojenih tjelesa oko mene je bilo previše mjesta, cijeli beskraj. Savršenu samoču remetilo je jedno veliko *zašto*. Zašto su svi odjednom vjernici, kršćani, puni pokora i molitve? Što vide u oronulom tijelu starca? Zar muka, pokora i bol čovjeka čine ljepšim, pristupačnjim, ali i uzvišenijim? Je li on htio biti velik ili je svojom poniznošću uzrastao, narastao do neba probivši sve stropove koji su se našli na putu? Previše pitanja i još više odgovora, pravih i pogrešnih.

Kočenje i izlazak bezgranične mase. On ih je skupio, on ih je ujedinio, bar na jedan dan. Ujedinila ih je nada, vjera i starac koji je njihovo utjelovljenje. Prateći putokaz za Ražine pratila sam zvijezdu koja me vodila u obećanu zemlju, zemlju mudrosti, mira i istinskog ispunjenja.

Ana Marija Jukić, 4. r. slikarstva : Papa u Hrvatskoj

Polako dižući ruku častio nas je svojom prisutnošću, a mi smo mu uzvraćali pljeskom i pogledom punim nade koji je govorio: "Ti možeš nešto promijeniti."

Zašto je došao po drugi put? Vidi li u nama sebe, narod koji je patio i pati, narod kojemu su slomili tijelo, ali ne i dušu? Duša je ojačala. Možda sam poletjela, možda sam vidjela svijet onakvim kakvim ga je on vido, ne znam.

Uskovitlani dim plavog ronhilla, smijeh starica i štropot zadihanе lokomotive koja juri prema Šibeniku. Uz razgovor sve polako pada u zaborav, ali na srcu ostaje neizbrisiv trag.

NEKI ZANIMLJIVI PODACI O PAPI IVANU PAVLU II.

U dvadeset godina pontifikata, papa je proveo izvan Rima preko 500 dana, izvan Vatikana 2 godine, odnosno preko 7000 dana, primio je oko 13 milijuna ljudi, posjetio gotovo 300 rimskih župa, održao preko 2000 govora, obišao preko 80 zemalja, u putovanju je prošao put koji iznosi 3 udaljenosti od Zemlje do Mjeseca, primio gotovo 1000 raznih državnika i beatificirao brojne blaženike i proglašio nekoliko svetaca...

Papa za treće tisućljeće

Ana Kadić, 2. r. slikarstva

Papa Ivan Pavao II. rođen je 18. svibnja 1920. godine u Wadowicama u Poljskoj. Pohađao je gimnaziju i bio je amaterski glumac; glumac koji je obećavao. Bio je najbolji školski govornik. Kao srednjoškolac maštao je da bude filolog ili glumac, no krenuo je putem vjere služeći ljudima. Domovinu Poljsku ne prestaje nositi u srcu, a sam tumači da mu je zlehuda (sudbina) njegove Poljske pripomogla shvatiti kako uvijek mora biti na strani slabijih. Zalaže se za prevladavanje postojećih napetosti i za uspostavu pravde i mira u cijelome svijetu. Molitva je ono što mu daje životnu snagu, a patnje prosvjećuju.

Papa očekuje da nakon njegova pohoda Crkva najozbiljnije shvati njegova promišljena usmjerenja za svoje aktualno djelovanje, da zbirke tih govora budu nezaobilazna grada sveukupnog budenja crkvenog života.

Odrednice koje su ga oblikovale kao čovjeka su: neizmerna ljubav za Poljsku, za njene ljude, za njenu prirodu, zatim katolička vjera duboko usadena u poljski narod i konačno ljubav i raumijevanje za mlade.

Njegova je želja da Crkvi pronade njenog odgovarajućeg mjesto u suvremenom svijetu, približi je suvremenom čovjeku. To je nit koja se provlači kroz svoje djelovanje kao svećenika, biskupa ili pape.

Ukratko, on je papa za treće tisućljeće.

Bezvremenske ljubavi svijet

Ivana Bašić, 3. r. slikarstva

- Duh bez granica od života osjećaja.
 - "U početku stvor Bog nebo i zemlju". Odazvani oče, stvor On, i doda osjećaje?
 - Život u materiji, od očiju, ruku.
 Misli iz nevinosti i zagrljaja.
 - "Na svoju sliku stvor Bog čovjeka".
 - "U početku bijaše Riječ".
 - Stvoreno dijete primi Ljubav, ona uđe bez боли.
 - Bijeli, nasmiješeni oče, bez боли?
 Bliski prijatelju.
 Znanče srca mog, osjećaji su utopljeni.
 - Tvoje ruke, noge, glas, upili su sretni, mladi starče, darovanu milost, pokazuju milosrđe.
 Čujem tvoju primljenu Riječ.
 Gledam taj smjer, težak je put.
 Vučem se?
 - Ti živiš, brate srca moga, da.
 O, nebo!
 Umirati, stvoreno, slabo, dijete, pa živjeti?
 - U me ulaze jedini osjećaji, od Ljubavi, riječi od Riječi žele na moje usne. Smetaju ih lukave osjetljivosti, prljaju, ranjavaju
 crvenu bjelinu, bez боли.
 - Hrabri oče, ti imaš bjeline.
 Ti hodiš.
 - Osjećam. Hoda Ljubav svijetom.
 Uklonjene granice, jači glasovi, bistrijí pogledi,
 koraci zemljom idu preko mostova Bijelih, ne praznih.
 Život se osjeća jako.
 Bijelo Sunce. Duh Života, lebdi, vodi.

Nikola Biliš, 3. r. slikarstva: Papa

Nema puta naokolo

Pinja Bulić, 2. r. grafike

I blažene bile ptice što pjevaju,
 i blažene rijeke što vječno teku,
 i blažene šume što nam život daju,
 i vjetar što šalje oblak k oblaku,

i more što valove baca na obalu,
 i tamarisi što bacaju sjenu po žalu,
 i nebo što gleda svoju uvalu,
 i blažena bića koja sve zanemaruju.

A blaženi nam je Papa došao pomoći
 da spoznamo što su vjera i optimizam
 služeći se tek skromnim riječima.

I naše su duše ponovno ispunjene
 ljubavlju:

i blaženi škrci - znat ćemo dijeliti,
 i mizantropi - znat ćemo voljeti,
 i mrzvoljni - znat ćemo se smijati,
 i blaženi bili omalovažavatelji - znat
 ćemo
 cijeniti sve što nam život udijeli.

U protivnom - moja je duša spremna na
 smrt.

INTERVJU S PROFESOROM I
AKADEMSKIM KIPAROM DRAŽENOM
PRLIĆEM VODILA IVANA DANIĆ
(4. r. kiparstva)

Slušajte svoj unutarnji glas i radite...

foto: Vice Perković, 3. r. fotografije

Prof. Dražen Prlić; Uvijek kad nešto uradim, stojim iza toga,

➤ **Ja sam, kao i svaki učenik ove škole, veoma znatiželjna i zanima me kakva je atmosfera bila osamdesetih godina kada ste i vi bili učenik ove škole? Što vas je uopće natjeralo da je upišete?**

Pa, sigurno je bilo drugačije. Sama činjenica da se škola nalazila u središtu grada i da je to bila stara kamena zgrada, daje mnogo romantičnosti atmosfери koja je tada vladala. Bilo je vrijeme hipi pokreta...Sve je disalo prirodnije nego danas.

A što se tiče upisa, pa, moj otac je htio da ja budem kuhar. Naime, moja teta je posjedovala restoran tako da sam imao neku osiguranu budućnost. Osim toga moj otac je smatrao da u umjetničku školu idu samo pederi. No, jednog dana je sestra srela svoju prijateljicu, koja je inače profesor likovne umjetnosti, koja nije mogla zamisliti da će dugokosi mladič s takvim duhom postati kuhar. To mi je malo razbistriло glavu te sam digao papire iz ugostiteljske škole i prošao prijemi. Da nije bilo te profesorice, tko zna...

Al' poslije osnovne škole, čovjek jednostavno ne zna što bi. Treba vremena da se upali lampica i da čovjek osjeti svoj sudobosni unutarnji glas. Kao što je bio slučaj sa mnom.

➤ **Kad ste shvatili da je kiparski dizajner prava stvar?**

To sam od početka htio, al' moram priznati da sam ozbiljno tu želju shvatio tek na akademiji. Naime, kipari su i u srednjoj školi uvijek bili aktivniji i bučniji od ostalih.

Uvijek je to bila čudna ekipa, po ponašanju najgora, ali su na kraju svi uspjeli. Možda ne baš u ovom zvanju, ali kao slikari, dizajneri...

➤ **Kada ste postali profesor, je li Vam se bilo teško uklopliti? Kako su Vas u početku prihvatali učenici?**

Nikada nisam pomislio da ću jednoga dana biti profesor. Da mi je to netko i rekao, sigurno bih mu odgovorio da je lud. Al' ipak ima izvjestan neizbjegljivi put... Kada sam došao, bio sam zbumen, ali sam se pomalo prilagodio i osjetio prihvaćenjem. Teško je najviše zbog "siromasnosti" mog predmeta (predmet *Obrada materijala* op. a.).

➤ **Kada unatrag sagledate život, biste li išta promjenili?**

Neke detalje možda i bih, ali to onda ne bih bio ja. Čovjek je graden od nečega što ga nagoni da reagira onako kako reagira.

➤ **Jeste li se ikada našli u situaciji nakon koje vas je bilo sram?**

Nikada! Kada nešto uradim, uvijek stojim iza toga.

➤ **Sigurno ste ponosni na neki događaj, na nešto što ste uradili?**

To su česte situacije, ali isto tako i intimne. Ja se ne volim hvaliti... Čovjek je ponosan sam od sebe. A to ga većinom veže za intimu jer u životu sve što sam prošao, učinio i što sam postigao bilo je bez ikakve obiteljske pomoći. Možda se na to ipak najviše ponosim.

➤ **Tijekom ovih godina umjetničkog stvaranja, koji su vam bili najveći uzori?**

Picasso, kao slikar i kipar, pa Brancusi... Oni i brojni drugi, i svaki na svoj način. Svi imaju nešto svoje prepoznatljivo.

➤ **Razmišljate li o tome da se ostavite prosvjете te da se posvetite isključivo svom zvanju, da budete slobodni umjetnik?**

To mi je glavna ideja: naći prostor u kojem bih radio svoje stvari. Tada bih zasigurno ostavio ovaj posao. Možda i ne bih... Zavolio sam posao u školi i rad s učenicima... a to bi me možda jedino zadržalo ovdje.

➤ **Je li skupo održavati BMW-a prosvjetnom plaćom?**

S prosvjetnom plaćom ne bih mogao ništa. Ali radeći u školi imam dosta slobodnog vremena... Kada mi se bude BMW pokvario, onda me to pitaj.

➤ **Smatrate li da je akademija bitna za umjetnika?**

To je zasigurno jedna od bitnijih stvari u životu, jer tek tamo čovjek počinje pravilno razmišljati o likovnoj umjetnosti. Srednja škola je više primjenjena škola.

➤ **I za kraj, jedan savjet učenicima....**

Slušajte svoj unutarnji glas, stvarajte i mnogo radite.

Restauracija Leonardove "Posljednje večere"

Čuvena Leonardova "Posljednja večera"

Nikola Biliš i Marin Baučić, 3. r. slikarstva

Govoreći o motivu "Posljednje večere", gotovo je nemoguće obuhvatiti sva djela velikih umjetnika na tu temu. Međutim, vjerojatno najpoznatija "Posljednja večera" ili "Cenacola" je Leonardova freska u crkvi Santa Maria della Grazia u Milansu. Ograničit ćemo se samo na ovu fresku koja krije mnoge tajne. Osim njene ljepote, simetrije, perspektive, aktualna je i njezina restauracija.

Prije nego kažemo išta o restauraciji, želimo vas upoznati s prijašnjem "zdravstvenim" stanjem freske i materijalu u kojem je radena. Leonardo da Vinci je između 1495. - 1498. "Posljednju večeru" slikao temperama na zidu. Naime, zid je bio pripremljen kao da je riječ o slikarskom platnu. Taj eksperiment je jako loše utjecao na kvalitetu freske i njenog očuvanja. Osim toga, freska je smještena na sjevernoj strani pa je tako više bila izložena prorima vode i vlage. Ali i nestručne restauracije su učinile svoje; ne treba ni napominjati kako su na apostolima i Isusu izrazi lica bili bitno promijenjeni, a dovoljna je i činjenica da je čak apostolu Jakovu netko naslikao šesti prst.

Zatim su francuski vojnici u vrijeme Napoleona gadali fresku streljacima i oštetili je.

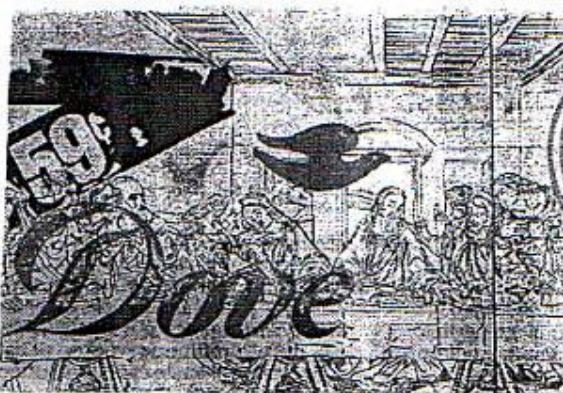
ZANIMLJIVOSTI NA TEMU "POSLJEDNJE VEČERE", ODNOSNO IZDAJE

Posljednja večera, prema Bibliji, sadržava najavu izdaje ("Jedan od vas će me izdati"). Ovu temu su, uz Leonarda, likovno obradivali i brojni drugi umjetnici: Andrea del Castagno, Tintoretto, Paolo Veronese pa čak i Warhol. Warhol je primijenio dva svoja uobičajena postupka: komponiranje niza serigrafskih otisaka i kamuflažu. Izradio ih je ukupno 60 koji ukupnom površinom (294 x 998 cm) gotovo dosežu Leonardov izvornik (420 x 910 cm). I dok je kod Leonarda naglasak na izdaji, kod Warhola je naglasak na ravnodušnosti.

Bomba koja je u Drugom svjetskom ratu srušila desni zid blagovaonice dodatno je oštetila fresku. Godinama je bila izložena atmosferskim i vremenskim neprilikama. Jednom riječi, u ovih pet stoljeća "Cenocola" je doživjela mnoge neugodne trenutke. Restauracijske radove, u zadnjih dvanaest godina, obavila je Brambilla Borciloni s suradnicima.

Restauratori su rabili jednostavne alatke, kirurške instrumente i gazu, ali i avantgardna pomagala poput električnog mikroskopa kojim je moguće svaki detalj povećati do 40 puta i utvrditi koliko ima naslaga boje na freski. Na freski, koja obuhvaća ukupno 30 m² svakodnevno su stručnjaci čistili površinu tek veličine poštanske marke.

Danas, nakon restauracije, pet stotina godina stara Leonardova "Cenocola" ponovno je zasjalo u punom, izvornom sjaju. I mi, kao ljudi svoga vremena, imamo priliku vidjeti Kristov lik kakvog je zamislio veliki slikar i renesansni genije.

Andy Warhol: Posljednja večera, 1986.

TURBO RAZGOVOR S IVANOM BUROM, NAŠIM BIVŠIM UČENIKOM, A SADA STUDENTOM U FIRENCI VODILA DANIELA TONKOVIĆ (4. r. grafike)

Umjetnost vrišti!

- **Što te navelo na upis u našu legendarnu školu?**

Oduvijek sam gajio interes za likovnost, a volio sam boraviti u knjižnici. Na selu sam često kopao po nekim stvarčicama. Ali, i kuhanje je umjetnost! Volim kuhati. Bio sam "upao" u školu za kuhače, ali...

- **Odabro si kiparski odjel nakon prve pripremne godine u našoj školi.**

U prvom razredu sam uglavnom gledao gdje će poći ekipa. Tada sam se već amaterski bavio fotografijom. Neke sam radove pokazao prof. Rinu Efendiću (nekada je radio u nas, op. a.) i on je nešto u njima prepoznao i odlučio mi pomoći.

Počeo sam "ilegalno" slušato nastavu i na odjelu fotografije u školi kad mi je to raspored sati odgovarao. Po završetku kiparskog odjela upisao sam kiparstvo u Firenci.

- **Ipak još uvijek često spominješ fotografiju...**

Fotografija je moja ljubav. Poznanstvo s prof. Ivom Dekovićem (radi u Njemačkoj) puno mi je pomoglo u profesionalnom pogledu, otvorilo nove šanse, a izgradili smo i izvjesne prijateljske odnose. Prof. Deković mi je probudio interes za video instalacije.

- **Već dugo izlažeš?**

Da. Izlagao sam u Splitu, u Zagrebu... Bio sam na bienalu hrvatske fotografije 1997., na ovogodišnjem Salonu mladih... Predstavljam ū Firencu i Toscanu na bienalu u Rimu u ljeto 1999.

- **Mnogo je interesa publike, a i dobre ocjene kritike izazvala tvoja instalacija "Bolesnika ne smijemo ostaviti samog".**

Tu sam instalaciju napravio iz etičkih razloga. Upoznao sam jednog osamdesetogodišnjaka u bolnici koji ima 3-4 djece, a nitko mu nije dolazio u posjete

(Burina mama je liječnica, op. a.). Mog "bolesnika bez djece" - moju instalaciju na izložbi u ex-Staroj bolnici, došli su vidjeti desetine, možda i stotinjak

Ivan Bura

ljudi... Izložba u ovoj zgradi već daje osnovne naznake... mirisi... hodnici... A i ja svog sam "bolesnika" dao kompletno: zvuk, miris, slika...

- **Kritike?**

Dobre.

- **Postao si poznat... i slavan, barem u gradu.**

Hm! Nišam opterećen slavom. Kad si ime, to ti ponekad dobro posluži.

- **Kako ocjenjuješ našu likovnu scenu?**

Vrlo je loše. Ima puno mlađih ideja, ima potencijala... Ipak sve ostaje na priči. Treba raditi!. Ali ne nebulozne stvari, nebulozni dizajn... a ni svi profesori nisu podjednako predani svom poslu.. Mnogi, koji sebe nazivaju umjetnicima, mjetnost izražavaju sjedenjem u "Jazza" (kafić, op. a.).

- **A Split?**

Split je najgora moguća sredina za mlade. Sjede bez volje i snage... Split ima krive (re)akcije, primjerice "Crveni Peristil". Grafiti su dobar pokušaj, ali su previše stilizirani.

- **A tvoje šibenske glave?**

Kad sam, koristeći glave na šibenskoj katedrali, napravio svoje videnje, nisam mislio na destrukciju. Ponovio sam renesansu na svoj, suvremeniji način. Destrukcija i umjetnost ne idu zajedno.

- **Kako si se snašao u Italiji? Ona je ipak zemlja umjetnosti i umjetnika.**

Kad sam tamo došao nisam imao veze s talijanskim jezikom, sada već dobro govorim. A što se tiče talijanske umjetnosti, sada je glavna Amerika.

- **Što ti se tamo ne svida? I što ti se, inače, ne svida?**

Ne svida mi se što su sve stavili u muzeje. To je neprirodno. Inače, ne volim kad me pitaju što sam svojim radom htio reći. Ja nisam bitan, bitno je djelo.

- **Dragi ljudi?**

Borows mi je uzor i njegovo djelo "Goli mačak", u instalaciji cijenim Beusa...

- **Koliko ti je ova škola u svemu pomogla? Što posebno pamtiš?**

Puno! Ova me škola naučila voljeti umjetnost. Umjesto da kupim motor, kupio sam prvi foto-aparat. Ulagao sam u opremu, tehniku. Iz škole pamtim atmosferu onog dana kad smo pekli janjca. Sve mi je bilo dobro. Da nije, ne bih dolazio u školu. Doduše, više sam bio ispred nego u školi.

- **A što je za tebe umjetnost?**

Sve. Mediji o umjetnicima stvaraju fame, a oni samo zarađuju za život. Ja sebe ne volim nazivati umjetnikom.

- **Gdje je sad suvremena umjetnost?**

Sad, na kraju stoljeća i tisućljeća, umjetnost vrišti. Umjetnost paralelno hoda s tehnikom (internet, kompjuter, instalacije...).

- **Vjeruješ li u to što radiš?**

Da ne vjerujem, ne bih radio.

- **Da možeš...**

U Splitu bih ukinuo Multimedijalni centar, otvorio bih Dom mlađeži, omogućio da se rade grafiti, otvorio bih još 2-3 kazališta, ušao bih bagerom u Podrume i izbacio bi onu "trgovinu", a prostor bih dao suvremenoj umjetnosti, unio bih promjene na Akademiji.... U školi bih zaposlio što više mlađih umjetnika, dobro materijalno opremio sve odjele... Privatno bih uveo promjenu u svoj orar dizanja (ujutro)... ima još...

- **Koliko si umjetnik u životu?**

Normalan. Ne volim pretjerivati.

- **Čime se baviš u slobodno vrijeme?**

Zen slikarstvom (slikanje bambusom), volim setati i slikati. Video instalacijama se također bavim iz gušta.

- **Otac ti je ribar, a majka liječnica, a ti?**

Ha, ha....

- **A uživancije?**

Ja sam po horoskopu jarac, ima li to veze što volim more, slikanje, čitanje....

- **A mana?**

Puno pušim. Kad se naljutim, vrlo neugodno reagiram.

- **Imaš li koju vrlinu?**

Točnost. Držim se dogovora i riječi. U tome sam tvrdokoran.

- **Kajanja ima?**

Što nisam radio još više gluposti po školi. Šalim se, naravno... Ne kajem se ni zbog čega. Iskoristio sam sve šanse.

- **A tajni?**

Nema!

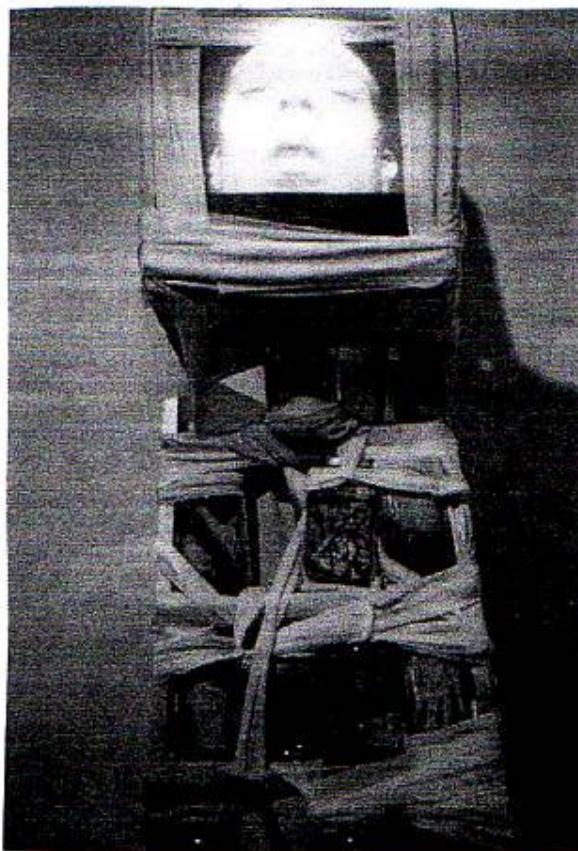
- **Inače?**

Čitam filozofska djela.

- **Na kraju...**

Treba biti svoj, tvrd i marljiv. Nije mi cilj "umjetničavanje" već život. Ali, tek kad budem vozio "jaguara" i kupao se u svom bazenu, znat ću da sam rešto postigao. Treba raditi i znati što želiš već od samog početka. Ne oslanjajte se na svoju "ludost" i vjerovati da vrijeme stoji pred tobom. Nitko ne

znašto je umjetnost. Nju samo tražite.

Ivan Bura: instalacija

ANKETA

(Š)TO JE ZA MENE UMJETNOST !?

odgovarali učenici prvih razreda, a anketu provela prof.
Marica Butina

1. a

ANTE ĆEPIĆ: U umjetnosti nikad nema kraja, uvijek želimo učiniti nešto više i bolje i nikad se do kraja ne zadovoljimo onim što stvorimo.

VEDRAN KUROBASA: Za mene je umjetnost nešto što mi pomaže da izrazim svoje osjećaje i svoje snove.

KATJA MARKETIĆ: Čovjek koji voli umjetnost, koji je umjetnik, više je vezan za "svoj" svijet nego za vanjski i zato toliko djeluje čudno, neobično.

NELA PAVKOVIĆ: U njoj iskazujem svoje osjećaje i razmišljanja, pokazujem ono što jesam i što želim biti.

MIRTA RAJČIĆ: Za mene je umjetnost svrha života.

JULIJA SKOPLJANAC: Umjetnost je izražavanje slobode nekim posebnim stilom, na neki poseban način.

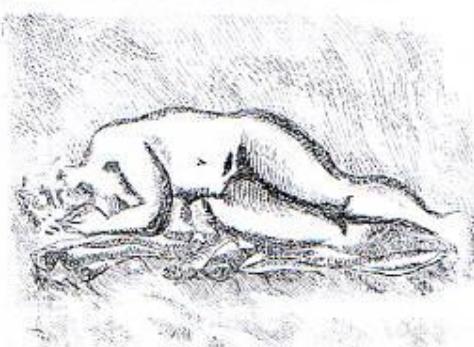
ANA MARIN: Ona pokazuje sve ono što se zbiva u čovjeku. Zapravo, ona otkriva čovjekovo unutrašnje blago i njegovu ljepotu.

MIA HULJEV: Umjetnost je dio moga života, poseban dio moga života, veliki dio mene.

RUŽA ŽILIĆ: Ne znam odgovoriti, ne znam se izraziti - ali želim sudjelovati.

VLATKA OŽANIĆ: Umjetnost je kad netko nešto stvori i to pokaže drugim ljudima. Tada ti ljudi uče od njega i zatim to predstavljaju svakotinu na svoj način.

NINA PODRUG: Umjetnost je materijalni i duhovni izraz osobe, njenih razmišljanja, osjećaja i ciljeva. Potreba da se uzdignemo na neku višu razinu od primarnih potreba, da spoznamo sebe, da izlijemo svoju dušu. Umjetnost je drugo, savršenije ja.

Paulina Brean, 4. r. grafike

Siniša Restović, 3. r. grafike

1. b

IVANA CUKROV: I vidim tako jedan oblak, evijet ili list - umjetnost. I čujem tako jedan glas, zvuk ili sum - umjetnost.

I okrujena tim sjajem - sanjam umjetnost.

TEA STIPANČEVIĆ: Za mene je umjetnost svjetlo i tama koji izlaze iz umjetnika.

VEDRAN ČORIĆ: Umjetnost mi se svida zbog slobodnog izražavanja mišljenja i zbog lijepih maštanja koje proizvodi moj um.

DAJA VUŠKOVIĆ: Za mene je umjetnost pravi život jer od nje sve počinje.

ANA JOVANOVIĆ: Umjetnost su samo riječi izražene bojama, samo osjećaj u potrazi za istinom.

MARIJA ANTERIĆ: Umjetnost je razmišljanje i pogledi na svijet na neki drugi način koji mogu shvatiti samo umjetnici pa tek tada mogu stvarati umjetnička djela koja će nešto značiti, koja će se cijeniti.

LUCIJA DEŠKOVIC: Umjetnost je drugačiji pogled na svijet.

JOŠKO BEŠLIJA: Umjetnost je drugačiji način razmišljanja. Kad je netko umjetnik, on je jedinstven.

IVAN PODRUG: Umjetnik svojim djelom pokušava predočiti drugima kako vidi svijet oko sebe ili svojim umijećem može prikazati svoja maštanja.

NINA RINČIĆ: Ne mogu definirati naizgled jednostavnu riječ umjetnost jer znam da se umjetnost može izraziti samo djelom.

KATARINA RUŽEVIĆ-OĆIĆEK: Za mene je umjetnost kao Alcinu ogledalo iz zemlje cudesa: kad pogledam u njega, ulazim u jedan sasvim drugi svijet koji volim i koji me opušta.

KROKI

Jurica Blažević
Alen Križanović
Teo Mustapić

Odgovor smo potražili u Enciklopediji likovnih umjetnosti 3. JLZ, Zagreb 1964. i pročitali slijedeće:

KROKI (franc.croquis; engl. sketch, njem. Skizze, tal. abozzo), crtež u kojem su hitro i s nekoliko poteza nabačene konture i glavna obilježja lika ili predmeta. Nastaje kao bilješka slikareva neposrednog doživljaja ili kao priprema za veći rad. Izvodi se olovkom, perom, kistom (monohromno ili s nekoliko karakterističnih tonova).

A kako krokije rade naši maturanti (slikari) pod nadzorom prof. Neli Ružić, pogledajte i ocijenite sami:

DAN HRANE (KRUHA)

Prof. Marica Butina odabrala je nekoliko uspješnih haiku pjesama na temu kruha koje su se našle na školskom panou:

obilježavanje Dana kruha u Omišu

Kruh - simbol života

Ana Kadić, 2. r. slikarstva

Kruh je simbol života. Isus je za kruh rekao da je njegovo tijelo... Važnost kruha otkrivamo svakog jutra dok doručujemo u krugu obitelji. Ali, Dane kruha (i zdrave hrane općenito) obilježavamo u zadnjih nekoliko godina i na višoj razini: u školama, gradovima i državi. Ovogodišnja proslava za našu županiju održana je u Omišu 9. listopada. Našu školu predstavljali su učenici: I. Kuvačić (2. r. kiparstva), A. Žilić (2. r. grafike), K. Marović (2. r. slikarstva), A. Kadić (2. r. slikarstva) i I. Listeš (2. r. slikarstva) koji su osvojili Diplomu za najbolji uradak i Priznanje za sudjelovanje. Mentrice je bila prof. Vanja Rogošić Ojdenić.

TOPLI MIRISI
ŽUTOZLATNIH BOJA:
CJELO BOGATSTVO.
Kristina Divić, 2. r. grafike

POLAKO, LAKŠE
NA PRSTIMA SE HODA -
KRUH DOK SE PEĆE!
Tamara Bjelokosić, 2. r. kiparstva

ALKA SE SPREMA
TOPOTOM KONJA, U SRIDU:
DOMAČI KRUH.
Ante Bilobrk, 2. r. fotografije

SANJAM BOGA, DIRA ME.
NEŠTO ME OMAMI, BUDIM SE,
PA TO JE SVJEŽ KRUH - NARAVNO.
Paolo Farčić, 2. r. grafike

TRGUJEMO KRUHOM
ŽELEĆI IMATI
SVOJ VLASTITI KRUH.
Antonija Žilić, 2. r. grafike

KORICA KRUHA
U RUČICI MALENOJ;
SUNCE SIJA.
Ive Kokić, 1. a

DANI KRUHA:
RAZMIŠLJAM O KOLAĆIMA,
BAŠ SAM GLADNA!
Ines Jašarević, 1. a

SVAKI DAN GA
JEDAŠ I JOŠ TI JE
MALO!
Franco Sparacio, 1. a

NE MOGU TI
NIŠTA REĆI:
PUNA SU MI GA USTA!
Franco Sparacio, 1. a

ČETIRI KUNE:
ZLAČANI KRUH U RUCI,
PRAZAN, PRAZAN DŽEP.
Nina Podrug, 1. a

UZ DUŠNI DAN

Profesorice Marica Butina i Alieta Monas uredile su školski pano prigodom
Dušnog dana. Ovdje izdvajamo nekoliko zanimljivih haikua:

Ivana Žuljević, 3. r. industrijskog dizajnera: Skidanje s križa (prema Raffaellu)

Danas donosim
njemu cvijeće, a već ga
sutra meni nose.

Toni Leleković, 1. a

Vas se bojimo,
a vi mimo snivate;
naš strah vaš je san.
Paulina Burić, 2. r. k iparsiva

Cvijet u mramoru,
plamen u noći -
kiša u oku.

Nina Podrug, 1. a

Zatvorivši oči
gleđaju mrak -
vide svjetlo.
Nina Klemen, 2. r. fotografije

Uspavano groblje.
Buka! Dolazak buketa
i tisuća svjeća.
Nikolina Matković, 2. r. grafike

Jeziva tišina;
tužne krizanteme; ljubav i
poslije smrti.

Branka Ivelja, 1. a

Zemlja miruje.
Tlo je tiho, sveto.
Nebo zove.

Ivana Kuvačić, 2. r. grafike

Bili smo na izložbama,
gledali smo filmove, čitali
imo knjige... A vi?

Alen Florčić "Popisaj umjetnika" (25. salon mladih Zagreb)

Zagrebački salon mladih

Ružica Jovičević, 4. r. fotografije

Mediji poput filma, videa, TV i kompjutera brzinom koju je sve teže pratiti produciraju nove fotografске forme. Novi oblici imaju drugi život, dinamičan i raznovrstan. Na djelu su nova tehnologija i nove estetske vrijednosti koje su bitno utjecale na promjenu fotografске umjetnosti. Ipak, nešto je ostalo nepromijenjeno: njena sposobnost autentičnog svjedočenja u sadašnjosti o dogadajima, prostorima i ljudima iz prošlosti.

Ovogodišnji salon raznovrstan je, sloboda u izboru tema urodila je bogatstvom raznovrsnih obrada. Vidjeli smo sjajne realističke portrete, romantične pejzaže, dehumanizirane urbane ambijente, mrtve prirode modernog senzibiliteta, potresne socijalne teme, nadrealistička i simbolička viđenja intime i reportažne fotografije. A! kao što rekoh, posljednjih se godina fotografija manifestira nadasve u kompjuterskoj obradi, a većem broju autora "salona" još uвijek manjka hrabrosti za nova istraživanja i nove tehnike.

Ipak, fotografija je na "salonu" mješavina: spoznaje, osobnog izbora, autorskog stava i umjetničke kreativnosti.

"Titanik" pretvaranje katastrofe u poeziju

Emina Memić, 3. r. fotografije

Kako nedavno u kinima, sada je Titanik br. 1 i u videotekama. Izgleda da tragično potonuce broda isprepleteno romantičnom, ali još tragičnijom ljubavnom pričom između Jacka (Leonarda DiCapria) i Rose (Kate Winslet) ne poznaje generacijske razlike. Podjednako su njime obuzeti učenici, učitelji, djeca i starci.

Radnja filma se odvija 1912. Rose, koja pripada višoj klasi, dolazi na brod sa svojim zaručnikom kojeg ne voli. A Jake, koji pripada nižoj klasi, dobija svoju kartu za Titanic na pokeru. Oni dvoje se zaljubljuju, no lijepu i romantičnu idilu ruši tragedija "Titanica", a s njim tone i njihova ljubav.

Osim ljubavne priče "Titanik" govori o mnogim važnim temama. Primjerice: o ljudskoj aroganciji koja drži mogućim napraviti nepotpiv brod (slijepo vjerovanje u tehnologiji postoji i danas). Sa druge strane tu je i sukob između "donje" i "gornje" klase. Posada "Titanica" nije putnicima niže klase dopustila ući na vrijeme u čamce za spašavanje i mnogi su poginuli "zahvaljujući" svom socijalnom statusu.

Glavni glumci u filmu, Leonardo DiCaprio i Kate Winslet, tvrde da su uživali snimajući iako je nekad bilo napornih trenutaka. Podršku su imali jedno u drugome i iskreno se sprijateljili tijekom šestomjesecnog snimanja.

A snimanje je ovog čuvenog brodoloma iziskivalo ne samo puno truda i vremena, nego i puno novaca. Digitalna tehnika uspjela je dočarati stvarnost i pretvarati katastrofu u poeziju. Osebujna mješavina straha i užitka u slučaju "Titanica" pokazuje neodoljivu privlačnost. Naravno, poslije gledanja "Titanika" ne čudi nas da je dobio 11 Oscara.

Ima još i na sljedećoj strani ...

REPORTAŽA S MEDUNARODNOG
FESTIVALA NOVOG FILMA
(odabrao prof. Sandi Vidulić)

Najzabavnije je što nismo morali biti u školi (?!)

Sunčica Sartori, 4. r. grafički dizajner

Ulaskom u dvoranu odmah me zaplijusnuo val čudnih zvukova dok mi je lagano padaoo mrak na oči jer svijetlo nije bilo upaljeno. Zbunjeno sam se vrtila oko sebe, tapkala u mraku, gaziila ljudi po nogama... Čudni zvuci paraši su mi mozak i odvodili u drugu, usku dimenziju. Nejasna slika poigravala je na velikom platnu.

Film! Zanimljivo. Ništa se ne vidi. Ja kao (buduća) umjetnica trudim se prodrijeti u bit slike. Zanimljivo! Da stojim ispred nje duže od 30 minuta ne bih izšla normalna, već bi me odveli ravno na psihijatriju. Super! To mi se dopalo. Svaki se čovjek ponekad zaželi "osjećati" poremećenim.

Idem dalje, vidim neke kompjutere... o njima znam koliko i moj profesor iz računarstva - malo. Lete četiri aviona, odnosno dva lete, a dva plivaju. Zanimljivo! Umačem prst u vodu, stvaram valove. Svaki je čovjek pomalo destruktivan, a ova moja destrukcija nikome ne škodi. Avioni se rasprše, i ja sretna. Voda se umiri. Avioni opet nastave letjeti, a ja zadovoljna produžim naprijed do nekog jadnika kojega su "zatvorili u televiziji". Razbolio se, nije imao dovoljno kisika, pa su ga polegli na krevet i pokrili. Sveukupno, dojama je odličan! Ipak zbumjena izlazim iz sobe još uvijek općinjena za mozak opasnim zvukovima. "Oćeete gledati film? Na, izaberite" - veli netko. Izabirem jedan. Dva ljudaka (muško i žensko) sjede i ne rade ništa. I tako punih deset minuta. Gledam u mahu na stolu, u mrlju na zidu, u papir ispred sebe. Vao! dogodilo se nešto. Ženska se okrenula prema muškarцу. Opet stala u istu pozu. Još su više usporili sliku...

Posudite ovaj film za kućni video. brže ćete zaspati. Taman su se i meni kapci počeli sklapati kad ono - gotovo. Baš fino. Jupi! Imat ću noćne more od ovog filma. Ali, ipak, umjetnička ocjena je - odličan!

Penjem se na kat. Ulazimo u sobu. Prikazuje se neki film. Potpuni je mrak. Ne vidim ništa. Pazim da ne sjednem na nekoga. Film nisam ni zapamtila. Neka dosadna trakovica. Svjetla se pale. U dvorani tri čovjeka. A ja pazila gdje ću sjest!

Vedran Vidulić, 3. r. grafike

BOŽESAČUVAJ

Maša Ivanić, 2. r. industrijski dizajner

Medu izložbama koje sam posjetila u zadnje vrijeme jedna sigurno nosi upečatljiv naziv: "Bože sačuvaj". "Bože sačuvaj" čine dvojica suvremenih umjetnika koji plakatima odražavaju sadašnju kulturu, razmišljanja i trendove vremena u kojem živimo. Čini se, na prvi pogled, da je izložbu radilo dvoje "klinaca" koji puštaju mašti da divlja, oslobadaju svaku ideju koja im se vrti u glavi. Idu iz krajnosti u krajnost te ismijavaju ono što je nekima nedodirljivo i previše uvišeno, a da bi se time šalilo, a kamoli izvrgavalo ruglu.

Za propagandu protiv AIDS-a na plakat stavljaju svećenika te time dopiru i do onih koji bi se htjeli ogradići od toga. To nije jedini slučaj ismijavanja religije i korištenje u komercijalne svrhe. Adam i Eva na plakatu koncerta - Godišnjica grijeha, Mojsije koji svojim zapovijedima dodaje još jednu - "ne gasi radio (101)"...

Meni se osobno svidjela Minni Mouse za plakat Psihomodo popa. Gobac ju je (što nije za čuditi se) nategnuo za uho (?), a u tome sudjeluje još masa Disneyjevih likova. Malo bolesno, zar ne? Ali zanimljivo i nadasve efektno. Cijela izložba je puna sličnih primjera pa ih je nemoguće sve opisati.

"Adolf Hitler, cigarete nove generacije" - u kombinaciji sa super plakatom dolazi i upečatljiva pozadina - lutka u kolicima s infuzijom zabodenom u ruku.

Gledajući sve to počinješ se pitati imaju li autori ikakve granice i skrupula? Ali neka. Neka ruše granice i tabue. Imaju moju potporu. A vjerujem i brojnih drugih.

Ivana Đanić, 4. r. kiparskog dizajnera preporučuje zbirku pripovijedaka pod nazivom ZID čiji je autor Jean Paul Sartre

Nije volio ljudе. Barem ne svakakve!

"Prepostavljam da ćete biti radoznali da saznate kakav to može biti čovjek koji ne voli ljudе. Eto, ja sam takav čovjek, i tako malо volim ljudе da ћu uskoro poubijati jedno pola tuceta: možda ćete se pitati: Zašto samo pola tuceta? Zato što moј revolver ima samo šest metaka".

Frančuski književnik i filozof, osnivač i voda francuske egzistencijske škole Jean Paul Sartre izvršio je jak utjecaj na naše vrijeme. 1964. dodjeljena mu je i Nobelova nagrada koju je odbio jer nije favorizirao rasprave, već je htio približiti svoje razmišljanje običnom čovjeku. Tako je i ova zbirka pripovijedaka "Zid" izšla prvi put 1939. godine i sam je rat spriječio kritiku da se ne osvrne na nju.

U zbirci se nižu naturalistički opisi kako bi dokazali da se čovjek ne rađa kao kukavica, niti kao

Maja Luketa, 4. r. grafike

heroj. Čovjek je ono što sam od sebe učini. Likovi se bune protiv sredine u kojoj žive kopajući po svojoj bijedi i suvišnosti - po samome sebi.

U naslovnoj noveli, naglašenoj po traženju višega smisla života, psihološki je snažno prikazana atmosfera među zatvorenicima koji čekaju zoru da bi bili pogubljeni. Što se tiče ostalih novela, Sartre opisuje degenerike iz pokvarene gradanske sredine. To su prostitutke, seksualno nastrane osobe - ludaci koji žele pobjeći iz sredine koja ih okružuje: "Reklisu: snaga, hrabrost, naravno, to je mišljenje muškaraca, žena bi mislila drugačije. Samo bi se žena mogla sjetiti ovih riječi, valjalo je ustanoviti dvije nagrade, jednu za muškarce i najljepša bi riječ bila čast: druga za žene, i ja bih bila dobila, bila bih rekla sreća; čast i sreća, zgodno!".

Zbirka mi se svida zbog životne nepredvidljivosti likova i zbog stvaranja osjećaja gledosti prema ljudima i sredinama koje ih (kao i mene!) okružuju. No, nemojte se začuditi ako vam se zgadi i sam pisac. Ali, ako uživate u Tarantinovim filmovima, poput "Ubojiti život", "Pakleni šund" ili "Od sumraka do zore", onda bi definitivno trebali pročitati ovu zbirku koja će vas, od samog početka do kraja podjednako oduševljavati i zgražati.

Daniela Tonković, 4. r. grafike

POLEMIČKI RAZGOVORI

"Lejlin trijumf"

Mario Leko, 3. r. industrije

Umjesto da jednostavno prokomentiram haljine ovogodišnjih "misica", zahvaćam čitavi izbor "ljepote" kojemu je, kako neki kažu, "konačno skinuta krinka".

Ako je tako, vraćam se unatrag kada je još postojalo ljudsko roblje koje je robovalo povlaštenim staležima. No ne bih htio ovaj članak učiniti političkim (jer i to je moguće!) pa ostajem pri ljepoti.

Htio bih za početak nавести (pošto je radnja oko "kraljice Ljepote") neke "pametne" riječi onih ljudi koji drže konopce tog cirkusnog šatora. Tako je gospodin Šećković izjavio kako su (prijašnje) tri misice (Anica Martinović, Branka Bebić i Vanja Rupena) inzistirale da pobijedi mlada Lejla i čak otvoreno prijetile. Možete li zamisliti te tri ljepotice umaskirane u crnu kožu kako prijete članovima prosudbene komisije? Možda je gospodin Šećković ipak bio previše zanesen dolazećim filmom "Zoro - umaskirani osvetnik"? No, Šećković je nastavio još više stezati konopac u svojim rukama izjavljivajući "sedmoj sili" (tj. medijima): "Anica Martinović je rekla kako Lejla ima krivi nos ... I tko je (uopće) Branka Bebić?"

Ja mu odgovaram: "Šećkoviću, saberite se!"

Za pohvalu je potez Tihane Zalepužin što je otišla prije nego što se čitavi šator srušio.

Glede izjave Branke Bebić o "nedozrelosti" drugoplasirane ljepotice Ivana Petković, mogu samo reći: Da je i jedna od njih zrela, ne bi se ni prijavila na takav izbor! Pamtim kako je neka od njih napravila čak sedam (!) plastičnih operacija. Možda zbog novca koji je čeka na kraju natjecanja? Vjerojatno - da! Taman će joj novac dobro doći kako bi isplatila kredit koji je digla za ispravak nosa, "punjenja" grudi i - tko zna čega još?

Na kraju zaključujem: to je još jedan besmislen izbor "ženskog mesa". Ma koliko tražili osobnost ljepotica (famozní personality), sve se svodi na njihovu eventualnu buduću humanitarnu djelatnost, zaštitu okoliša ili na ono "...kada sam imala tri godine, moj tata nas je napustio! (šmrc!) Velika mi je želja da ga opet vidim! (šmre!)". A neke ćemo (ili bolje - nećemo!) pamtit po mudroslovici: "Ja volim kišu zato što me usrećuje!" Čak će se i u čitanci za prvašice pronaći nešto "impresivnije".

Mjesec hrvatske knjige

Ovogodišnji Mjesec hrvatske knjige učenici su u knjižnici uredili pano. Poigravši se značenjima koje ima čitanje, korisnici školske knjižnice su su odredili **10 pravila** koji glase:

1. Pravo da ne čitamo
2. Pravo da preskačemo
3. Pravo da ne dovršimo
4. Pravo da čitamo bilo gdje
5. Pravo da čitamo bilo s kim
6. Pravo da čitamo bilo kad
7. Pravo da čitamo bilo što
8. Pravo da čitamo naglas
9. Pravo da pocrtajemo
10. Pravo da čitamo od kraja.

Da bi bili dosljedni u svemu, korisnici su odabrali listu naslova koje ne preporučuju. Naravno, najviše je bilo naslova lektira ("Zlatarevo zlato", "Smrt Smail-age Čengića", "Medvjed Brundo", "Planine", "Razbojnici", "Jedna Swanova ljubav", "Igra staklenim perlama", "Ribanje i ribarsko prigovaranje", "Ilijada"...).

NOVE STRUČNE KNJIGE U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

Prof. Vanja Škrabica dala nam je podatke o novim knjigama iz područja likovnih umjetnosti koje je škola kupila ili dobila donacijom

1. Beak - Malomy U.: Paul Cezanne
2. Baćić M. i J.: Uvod u likovno mišljenje
3. Ivančević R.: Likovni govor
4. Edward L. S.: Umjetnost danas
5. Jakubin M.: Osnove likovnog govora i likovne tehnike
6. Fisković C.: Radovan
7. Rafael (monografija)
8. Rubens (monografija)
9. Tošo Dobac (monografija)
10. Ivančević R.: Perspektive
11. Sremec R.: Pogled na film

Postoji li i kakva je splitska alternativna scena?

Ružica Jovičević, 4. r. fotografije

Postoji!

A što o njoj reći?

U Splitu se svaki čas, da nam ne bude dosadno, "pokrene" nešto novo. A! naglašavam to "pokrene" jer i ne ustre ...

Prvo su pokušale studentske novine *Dišpet*, *Feral Music*... Pa ništa! Nije čudo! Kako će uspjeti uz pomoć jednog čovjeka (profesionalca) koji nisu ni Kuljiš ni Gall s pratećom infrastrukturom. Ako ništa drugo, u dva broja *Dišpeta* registrirani su najznačajniji splitski mladi alternativci, osim *Noplinga* koji su planirani za treći broj!

Uz *Nopling* neizostavni su i drugi splitski bendovi: *Rumplstinsky*, *Zidar betonsky*, *Esben Pepeljug* (naši učenici) do onih novih koji se upravo predstavljaju svirkama u Domu mладеžи. To nije dovoljno; nije ono što bismo htjeli jer je gradonačelnik izvjestio javnost da "scena" ne treba računati na Dom budući da će se tamo preseliti Sveučilišna knjižница. Ponudio je Podrumne od kojih takoder neće biti ništa jer je i izjavio: "Ne može Dioklecijanovu palaču dobiti na korištenje nekakva splitska scena koja nije ni poduzeće ni udruga građana!"

Možda sadašnje javne tribine potaknu važne splitske osobe da nam udjele odgovarajući prostor.

Uzveši u obzir da su *Dišpet* i *Feral music* scena, vrijedno je spomenuti i fanzine: *Lunatic* (glazba), *Reful* (literatura), *Mrgud* (strip) koji su također djelo mladih alternativaca. Evo, dobismo i novi fanzin *Parazit* baziran na grafitti scenu koji će, nadam se, potaknuti mlade na citanje, a možda i podignuti kvalitetu crtanja u gradu. Mada se scena tek razvija, već postoje klasične "vrajterske" (engl. writer = pisac, crtač grafita) svade koje se uglavnom svode na "krosanje" (engl. crossing = križanje, u ovom slučaju pisanje grafita preko tihih) grafova. Novi crtači obično prepotentno odbijaju savjete iskusnijih pa su plod takvom razmišljanju nedefinirani potpis ("tagovi" - vrajterski potpisi) po Palači i drugim spomenicima i mjestima gdje ne bi trebalo šarati. I ja sam bila početnik i slušala sam savjete iskusnijih. Poanta je: svojom umjetnošću ne narušavajte tudu! A savjet mladim vrajterima i svim onima koji se tako nazivaju: Crtajte u svojoj četvrti, pa kad budete spremni, napravite revoluciju!

Moram spomenuti i *Jam* - hop manifestaciju (crtanje grafita, repanje i ples ...) koji je održan u drugu godinu. Ove je godine okupio ljude iz drugih gradova, a sve je bilo odličnoj organizaciji Saše (TBF) Nevena (Baba).

Petar Griman (t. firentins student) za našu Palaču kaže: "Njezi estetika nedovršenoga i otvoreno uvukla mi se pod kožu!" Raul Bezić svojim fotografijama zapanjio ljude Benettona. Oboje su naši bivši učeni bitni za splitsku alternativnu scenu kojoj stvaraju vlastitu karijeru.

I na kraju treba spomen "skatere" i "rollere" koji (konačno!) dobili svoje mjesto vožnju (kod bivšeg hote "Ambasador") i "točka su na i" splitskoj "uličnoj kulturi".

Nakon koncerata, izlož performancea i ostalih prezentacija vrijedno je spomenuti Peru Fullhouse Gadaši magica i Lushija, te DJ-e koji na techno večerima (u Palači okupljaju više ljudi nego mnogo poznatiji "bandovi").

Cini se da se, kao u prošlosti i sadašnjosti vrti oko Palače.

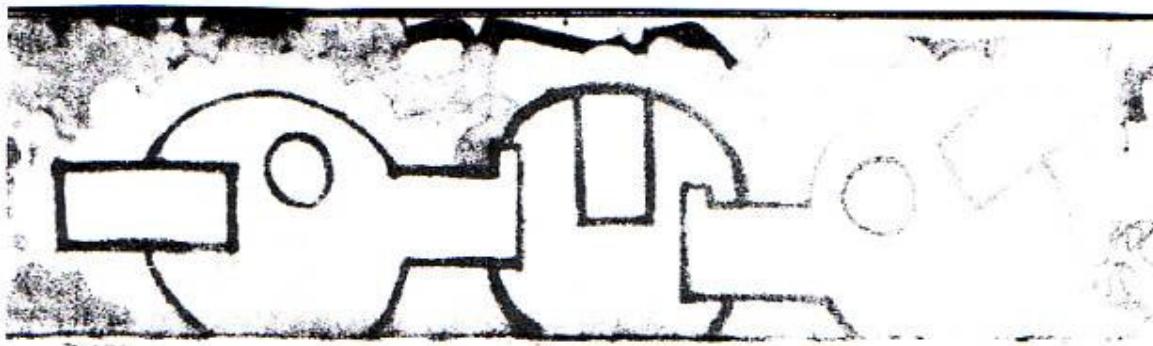
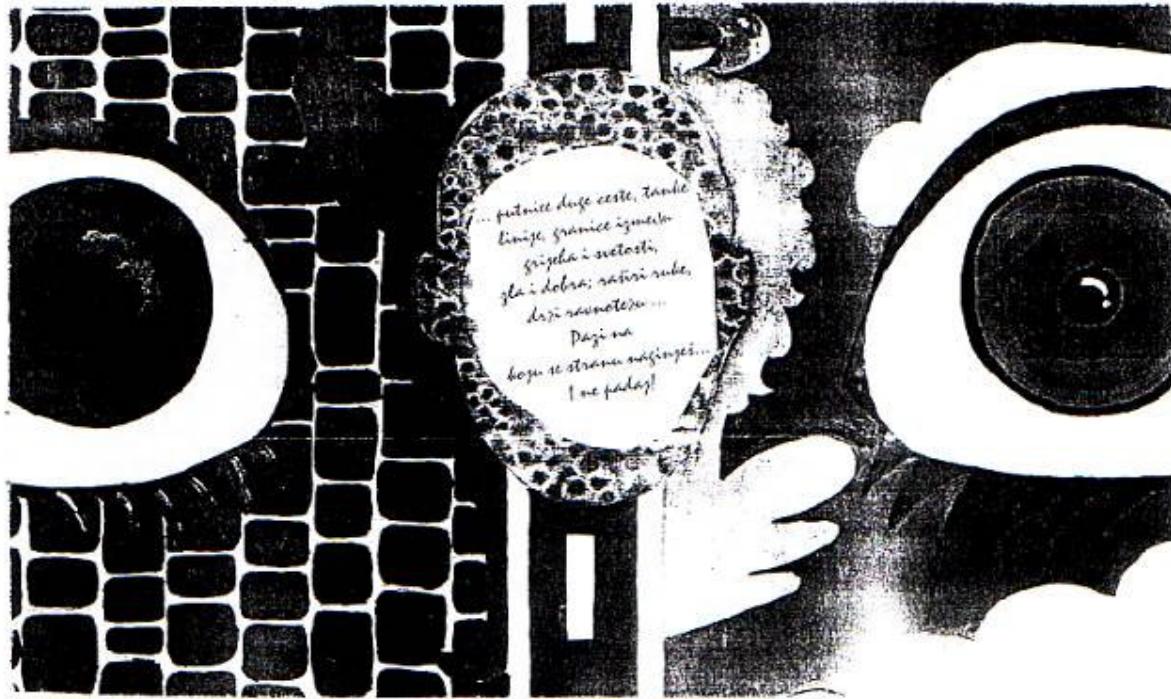

foto: Ružica Jovičević, 4. r. fotografije

Lasa Vrdoljak, 3. r. kiparstva

NA SATU ETIKE: Čovjek je ono što jest, ali i ono što nije ... a mogao bi biti.

prof. Vanja Škrobica

Ana Marin, 1. a

Baš kao i sve ono što ga okružuje, čovjek je stvoren po načelu suprotnosti. Svetlost je suprotnost mraku, muškarcu je suprotna žena. Snu je suprotina java. I u čovjekovom biću uvijek se bore dvije suprotnosti: dobro i zlo. Čovjek, da bi znao voljeti, mora spoznati mržnju, a da bi znao što je dobro, mora spoznati loše. Teško je odrediti sredinu. A na svijetu ima toliko različitih ljudi: u izgledu, rasi, boji kože, jeziku, običajima, kulturi... Možda je zbog toga teško odrediti što je dobro, a što zlo zauvijek. Što je dobro za jedne, za druge nije.

Kako pronaći ravnotežu?

Možda je ona u ljubavi!? U davanju - jedinoj svjetlosti u današnjoj kaljuži čovječanstva?

Čovjek je zao, ali je i dobar. Čas mrzi, ubija, vara, laže i grijesi... a onda traži utjehu, čistoću i ljepotu.

Čas zvijer - pa svetac!

Koliko se god čovjek držao "dobre strane", uvijek je pritajena zavist u njegovom srcu. Zato je, mislim, čovjek ono što misli da jest, i ono što misli da nije.

Marina Baletić, 1. a

Čovjek je najveća zagonetka na ovom svijetu. U njemu se krije istovremeno mnogo dobrih, ali i mnogo loših osobina. Iako misli da je poseban, njegovo trajanje nije vječno. Zbog toga bi svatko trebao kroz život ići otvorenih očiju. Na tom je putu osnovno pravilo da bude iskren prema sebi i svojim bližnjima. Prijatelj je ljudi svatko tko prizna i upozori na svoje nedostatke, jer su greške ponekad najbolji učitelji. Ja vjerujem da u svakom čovjeku ima nešto od svih ljudi i da zbog toga ne trebamo biti oštri suci tuđim greškama. Treba njegovati slobodu pojedinca u ime slobode života i ljubavi. Treba tražiti ljepotu u duši, buniti se protiv negativnih emocija i neljudskih djela. To je najbolji način da se pobijedi mržnja, ljubomora, zavist... U situacijama kad treba - treba dignuti glas... Jer sretan je onaj koji uspije spoznati dubine duše i visine duha.

Mnogo je religija na ovome svijetu... ma jedan je moral. I u svakom plemenitom srcu krije se šansa čovječanstva... Voljeti i razumjeti drugog - osnovni je uvjet da čovjek čovjekom postane i ostane.

PISALI SMO ŠKOLSKU ZADAĆU

tekstove odabrale prof. Marica Butina i Tereza Tea Vidović

Iz svijeta mojih želja

Tomislav Marketin, 4. r. slikarstva

Tišina. Mirno koračam tamom svoje svijesti i gledam ispred sebe, a ne vidim ništa.

Tražim. Tražim pravi put, a ne mogu ga naći. Ne mogu pronaći svjetlucavi komadič inspiracije izgubljen duboko u svijetu nestošnosti i rastresenosti.

Moram se smiriti da ne lutam glavom bez obzira. Osjećam kako me promatra tisuću očiju očekujući nešto od mene.

Polako se sabirem i preuzimam kontrolu nad situacijom. U ruci mi se stvori upaljena žigica i svjetlost pade na puteljak kojim krenuh pun motivirane želje.

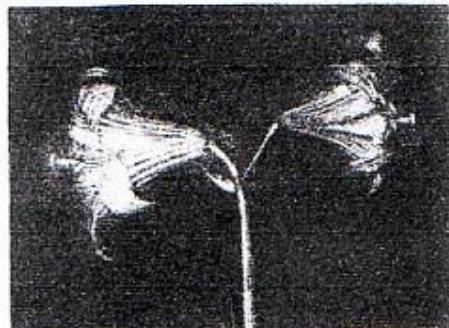
Odmičući sve dalje putem pronalazio sam svakake stvari, od upaljača do svjetiljke. Put je postajao sve širi i napokon ugledah svjetlosni izvor. Potrčah prema njemu. Kad bliže pridoh, vidjeh da je to obični prekidač.

Posegnem rukom i pritisnem ga. U tom času upale se sva svjetla i tisuće mojih ideja razbježi se po mojoj glavi. Eksplozija je uzrokovala nekoliko riječi na papiru.

Od tada su mi misli letjele na papir kao ptice u svoje jato. Bio sam ponosan i sretan što sam uspio pronaći put do inspiracije.

Lana Vitas, 4. r. grafike

Maja Bašić, 4. r. grafike

A ja tako mislim: "Biti ili ne biti"

Ida Marić, 3. r. industrijskog dizajnera

Da, da, da! Taj glupi citat! Kao da nam itko ikad daje priliku da biramo. Ziviš da "budeš" ili pak da "ne budeš". No uvijek ti preostaje i "izlog broj tri" u kojem je jedno veliko "ne živjeti".

Kada treba odlučiti o nečemu, ja se prepričam majci prirodi. Neka i ona malo razmišlja. Svima bi nam bilo bolje da je već od davnina počela misliti o tudim problemima. Za sve je ona kriva.

Nevjerojatnije smo svi mi žrtve nekih "mozgova" koji nam određuju mjesto, vrijeme, radnju i - rezultate. Slažete li se da bi bilo lijepo kad bismo znali kuda idemo i što uopće radimo?

Onda? Biti ili ne biti? Moraš "biti" u zubara ili ne moraš "biti u zubara"? Moraš "biti" u uredu ili moraš "ne biti" u uredu? Mora se puno toga, a ne mora se gotovo ništa. Svatko svakoga tiranizira. Nas teenagere prvo gnjave dragi mama i tata, onda uža i šira rodbina, pa poštovani profesori ... Primjer: "moraš" napisati zadaću na temu koja iz tebe ne izvlači ama baš ništa već ti uvlači noktiće medu zubiće. U stvari ne moraš, ali onda drugi dio citata "biti ili ne biti" dolazi do punog izražaja.

Ana Kaučić, 3. r. grafike

"U mojim si rukama u jezi od poljubca"

Slavko Mihalić

Mario Leko, 3. r. industrijskog dizajnera

Sto je to pod mojim rukama?
Što je to u mojim rukama?
Gledam ih kako mi nude beskraj puteva. Gledam ih kako oru njive, kako slažu cigle, kako ruše naslagane karte, pa se smire nad porušenim "špilom".

Al' ne vidim plug, ne vidim "špatulu", ne vidim rušitelja, samo ruševinu. Možda je on u jezi i pobjegne prije nego ga poljubim. Istrgne se iz mojih ruku, prije nega ga svojim usnama osjetim, prepoznam.

U trenucima kada se dim razide, ostaju mi samo moje ruke, čiste ili prljave i njihovo djelo ili nedjelo. Ma što bude, želio bih upoznati pisca te anonimne pjesme, slikara te slike koja me ostavlja bez daha, koja me ostavlja praznih ruku.

Možda je on moreplovac, koji nikako da priveže svoj brod u luku... samo donosi mirodije iz svijeta, pa opet isplovi na otvoreno more. Možda je on žigolo koji pruža ženama nezaboravne noći, ali ne može jednoj pružiti nezaboravni život.

On je valjda poput vjetra, nekad donosi nekad odnosi. Mogao bi biti i ratnik, koji osvaja, a nema svoga doma. Slijede u moje ruke i izljeće iz njih poput ptice. Stranac je koji ne kuca, a ja bih tako želio vidjeti lice svoga nemira i mira.

Tražim njegove tragove po svojim rukama (vraćare mi govore kako su to samo crte). Tražim tog plašljivca, koji je ujedno i zastrašivač, tog slavuha, il' gavrana.

Tražim ga u svojim rukama.
Tražim ga u njegovim djelima.
Tražim ga u svom ogledalu.

Moje more

Karlo Kazinoti, 3. r. grafike

Bilo je tih... Mirno... Promatram namreškano more u kojem tonu moje suze, moj gorki plać. Svaki pogled lagano topi moj (o)smijeh. Zadovoljno se pretvara u prah. A onda kapi s neba, sto svakog trena padaju sve jače, suzama mojim postaju sestre.

Tada crnilo pokrije nebo, a vjetar snažni baci me u more što poput gladna vuka guta što se прогутати može.

Plivam prema kopnu, ali svaki jecaj odvlači me sve dalje i dalje... Konačno iscrpljen, tonem između boli i patnje, a onda poput mača svjetlost probode crni plašt i svojom me nježnom rukom izvuče van.

Lijepo je ponovno udahnuti zrak.

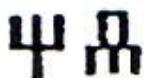
Moji nemiri

Alen Križanović, 4. r. slikarstva

Izvor požude, milosrda, nade se ponavlja u već razgaženom gradu. Ljubačiste siluete se lijepe za miomirise posijanih žutih zgrada.

Grijeh ih para iz željeznih kotlova pored kojih iščekivanje postaje manje bolno za oduzete dijelove tijela. Utopit će ih u gradu kako bi izašli produhovljeni među hrpu golih tjelesa koji zahvaljuju na blagodati žetve. Natrpavaju se u, na brzu ruku izmodelirane kamene sarkofage naviknuti na tolinu trulog zadaha subesjednika. Tu se čvorasti udovi slobodno isprepliću u grotesknu arabesku simbolizirajući jutro. Zove na hodočašće po mokroj zemlji. Izdubit će vlastiti rukopis koji će drugi prekrižiti. Lijeno klize rascvalih očiju samo da bi jednom zaronili u zelenosivi bazen gdje krekaju mrzle kosti izmorene čeljadi upozoravajući druge na besciljnost putovanja željeznim zmajem. Suparaju se, grebu se.

Povratak je zavijen pohabanom čipkom izgubljenosti u fluidnoj crnoj mrlji, kosu usisava vijugavi zmaj koji ih blije na omrzla polja. Moral uzdižu čitanjem ukoričene knjižice kako bi isprali vlastiti Had. Podsmjehuju se sami sebi. Nekolicina će krenuti na povratak kako bi ponovno kušali uzeti zemlju u šaku, istisnuti je kroz prste dok tiho cvile uz isparavanje purpurnog dana, obraćenici. Sada imaju novog idola, sijača. Razlivaju se prema gradu koji nadimajući se svjetine, bježi.

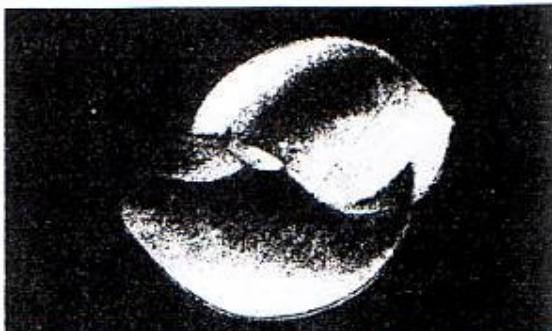
odabrala prof. Marica Butina

Moja Dalmacija

Toni Sljaka, 2. r. industrijskog dizajnera

Kroz ponistru gledan i vidin te kako se kupaš u lipoti i rumeniš u cvitu svoje zrilosti dok te peče povist tvoja i moja. I neka nebo govori kišon, ja san tu i suve smokve oko vrata mi, grozje u ustiman, a masline u žepu. U srcu mi galeb leti dok sidin na posteji, tvojoj i mojoj, od palangarov i kunjki. Na kamenu pošteni judi i na kamenon krovu di se maške veru - tu si i tu san ja.

Vidin i žudije koji biže, vidin i tvoju dicu izgubjenu u magli za vike. U znoju i patnji nas veliki mravi ostat ćeš zauvik svoja i moja Dalmacija.

Ana Skokandić, 4. r. grafike

IZ ŠKOLSKE LEKTIRE

Najezda slika

Jure Kaštelan

*Ako zatvorim oči -
vidim smrt.*

*Ako rastvorim oči -
život me gleda,*

*Ja ču rastvarati i zatvarati
kao dan i noć
kao noć i dan
svoje oči.*

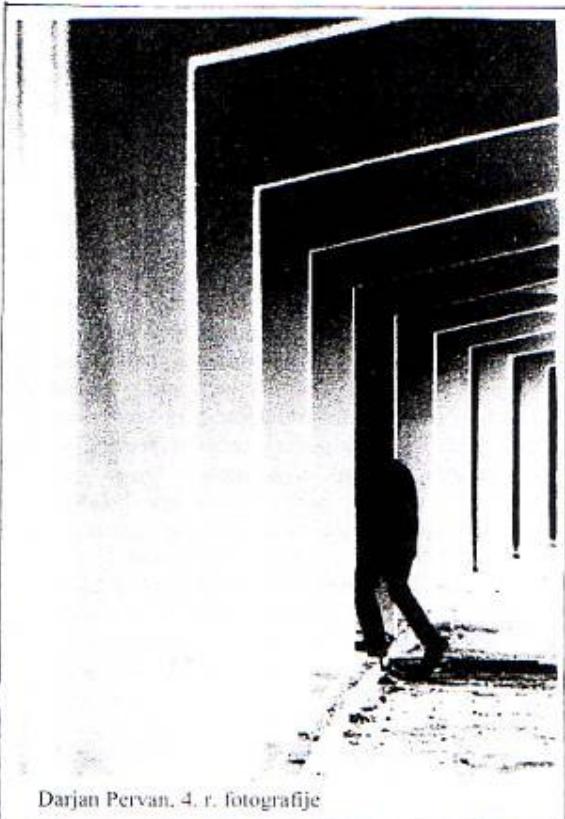
Nina Podrug, 1. a

Prve dvije strofe pjesnik započinje riječju *ako*. Bezizlazna situacija: ako napravim ovako ili onako, sve mi je isto.

Prva strofa govori o posljedici *zatvaranja očiju*: ako zatvoris oči, predas se snu, praviš se da ništa ne vidiš, hodaš s glavom u pjesku, posljedica je - smrt. Čovjek ne može pasivno živjeti, on ne može samo postojati, kao biljka, čovjek bez aktivnog sudjelovanja u životu nije ništa, ne postoji.

Druga strofa govori o posljedici *otvaranja očiju* koja je drugačija, ali osjećaj je isti: gorčina i besmisao. Ako otvoris oči, on neće gledati život, već će život njega gledati; on je objekt, sluga, život je vršitelj radnje, on vlada čovjekom. Otvorene oči, pogled na svijet, borba za život, borba za kruh, život u okrutnom, nestabilnom i destruktivnom svijetu možda uopće nije gori od smrti.

U trećoj strofi pjesnik se ne može odlučiti da li da otvoris ili zatvoris oči pa ih otvara i zatvara praveći ravnotežu. Uplićeći *noć* i *dan* želi naglasiti suprotnost između života i smrti, ali i činjenicu da su povezani, da su jedno, kao što su noć i dan jedna cjelina - bez dana noć neće doći, niti će bez noći svanuti dan.

Darjan Pervan, 4. r. fotografije

SLIČICE

Noć

Prolaziš kroz mene i ubijaš me svojom tijinom i mimoćom. Gutam te i prožđitem tvoju dubinu upijajući crnu koprenu koji bacaš preko mene.

Toni Šljaka, 2. r. industrije

Daniela Tonković, 4. r. grafike

Sunce

O svijete, na sunčanoj tvojoj sam strani!
Gledam obojanu prugu koja se lijepi za zavoje planina gdje sunce otapa daljine.
I ne bojim se sutona.

Sonja Gašperov, 2. r. slikarstva

Kako bi bilo lijepo biti sunce, sunce u nečijem srcu. Sunce je toplina, svjetlost i ljubav - s takvim osobinama možeš i ti postati sunce. Ja sam sunce svojoj majci, a tako bih voljela biti i još - nekom.

Ivana Pešo, 2. r. industrije

Žuto! Smućen mozak. Žuto! Zrake, tvoji kistovi, bojaju čitavu vječnost. Putem tvojim želim poći da mi obraz osvijetliš.
A svi u mrčinu!

Ana Doljanin, 2. r. industrije

Jugo

Vani divlja jugo. Zatvaram prozor, ne
dam mu da uđe.
Noćas u tami moje sobe svijetli topla
ljetna noć. Kako su lijepo, mirne
mjesecom obasjane noći na mojojem
otoku! U meni je sad bonaca. Brujanje
motorina i pjev noćnog cvrčka. Htjela
sam biti dječak i mornar i ribar. Oplovila
sam sva mora svijeta i vadila mreže punе
srebra. I bila sam sretna.
A vani je jugo. I prve kapi kiše bubnjaju
na prozor.

Nikolina Matković, 2. r. grafike

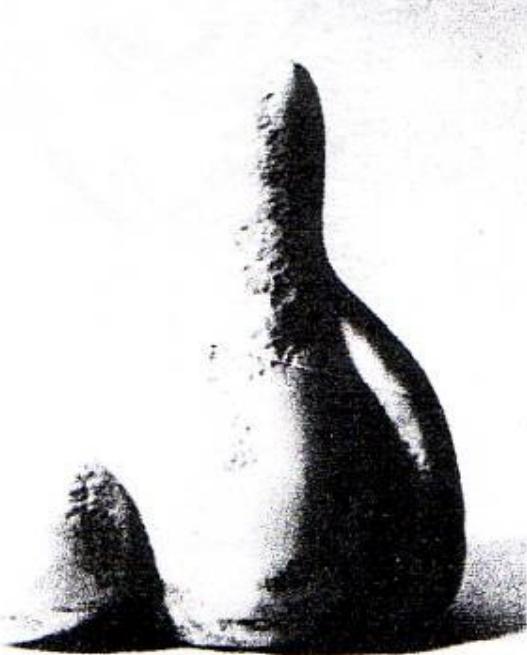
More

Okovano oblacima vapilo je sunce. Kao
mjesečar prilazim moru.
S pučine je dovesao povjetarac za
kojega su palme zaplesale. Iz mora
gradio se val, ljudi se domigoljio do obale
i razbio, kao zrcalo, u mnoštvo kapljica
zla.
More je progovorilo.

Sonja Gašperov, 2. r. slikarstva

MLADE POETE

Mario Leko, 3.r. industrijskog dizajnera

Maja Lozo, 4. r. industrijskog dizajnera

Dom

Ti si bila jesen;
dok slažem u ormar svoje džempere,
mislim na tvoj mir
što se razasuo parkovima
i pucketu pod mojim čizmama.

Ti si bila miris tek ispečenog kolača;
dok živim kod sebe,
konačno sam našao dom,
kockaste stolnjake,
u šalici topli kakao
i zdjelu za naranče.

Ti si bila moj dom, a sad si moj stanar;
dok sjedim uz prozor,
mislim na tvoj mir
što putuje negdje s oblacima
iako spava na mojim jastucima.

Smetlar

Nekad pomislim da si
upravo ti pod zidnim tapetima.
Baš nas je sad obojao u plavo
prije nego što umoči kist
u sipino crnilo.

Nekad dodeš, pa otideš
s ostalim smećem,
sve to ovisi o redovitosti smetlara.

Nekad pomislim da si
upravo ti pod podnim parketima.
Umoči svoj kist u crnilo
i ja ću umočiti svoje lice.

Smetlaru,
crknuo mi je zlatni sat,
izbušili moljci najdraži šal,
a i bacit ću ovu pokvarenu salamu
već mi je stoljećima u hladnjaku.

Smetlaru,
što prije uzmi moje vreće,
zaudaraju.

Bar smetlari ne biraju.

Ana Radić, 4. r. kiparstva

Putopis kroz slavnu Poljičku republiku

Marijan Petričević, 4. r. grafike : Pejsaž

"Ne gasite našu zvijezdu"

Mila Šaškor, 2. r. industrijskog dizajnera

Ponosne kamene kuće polako su izranjale iz ugljene magle podsjecajući na kukuruzna polja razbacana na slikarskom platnu koje vjetar nije uspio pokoriti. Na kraju malog sela kroz koje vodi asfaltirana cesta, opkoljena stablima voćaka, utopljena u crveno-žutu boju, ukazala se mala kužina što je izgledala kao odlomljeni, hrapavi dio Mosora, ali pravilnoga oblika. Kroz mali krov na vrhu kužine izlazio je gusti, crni dim noseći sa sobom miris kruha ispod peke koji je, što sam se više udaljavala, polako nestajao. Miris kruha zamijenila je žuta brnistra izmiješana s tragovima prošlosti što su se rasuli u dubinu duše ispunivši svaki kutak misli koje su neizrecivo htjele pobjeći od svake stvarnosti koja je nametala patnje - ljepota prirode to im nije dopuštala. Prkosni dalmatinski krš koji je najbolje opisivao hrabrog, nepokolebljivog čovjeka što tu živi za mene svakako nije bio proklet.

Misli klize vremenom koje je za mene počelo prije šesnaest godina, no za glavni kutak moje duše, oči i srce koje gledaju i dive se tvojim suncem obojanim krajolicima, davne 1215. Struiš nutrinom ne gaseći se nikada, u meni živiš, sa mnom dišeš, mi smo jedno. No ipak sa mnom nećeš umrijeti. Ti ostaješ svijetli u srcima, u hrabrim podvizima tvojih Poljičana koji su neizmjernom

ljubavlju uspjeli pokoriti ogromne Turke, a vodila ih je tvoja ruka, tvoj krš što su ga voljeli više od zelenih, plodnih ravnica Slavonije, tvoja slika koja se urezala duboko u srce ne dopuštajući ikome da je otme.

Prolazim tvojim selima gledajući okamenjenu vilu Mosor koji te zagrlio ne dopuštajući zlu da te uništi, neprijatelju da te osvoji, vremenu da te izbriše. Prolazeći kroz tvoje grudi, slijedeći svoju životnu stazu gledam vjetar kako mrsi tvoju kosu, zelenu kosu što se polako gasi izmučena stoljetnom borbom. Daleko, u dubini zanjše se ljepotica što se smjestila kraj livada skladajući pjesme Poljicima tako što se prelijevala preko stijena te razbijala u biserne note, a ponekad bi zašumila jače pogledavajući prema kamenoj slici toplog bića Mile Gojselić kao da je želi dotaknuti, kao da se želi s njom stopiti u jedno. Postale su jedno onoga trenutka kada je skočila s litice u smrt da bi Poljica nastavila živjeti. Zasramim se.

Pirandello kaže: "Čovjek je gol. Njegova osobnost je kao odjeća". Nadam se da će uživajući u tvojim grudima, gledajući tvoje sutone, učivajući u mirisu tvog ružmarina i slušajući o onima koji su za te usnuli u vječni san izrasti u borbenu osobu. Da će biti nepokolebljiva poput Mosora te reći riječi koje mi on šapće: "Ne gasite našu zvijezdu." Glasno. Da sví čuju.

ŽIVOT TI
JE PUN

ZLOCE

GRŽNJE
SAUVESTI

PROŽDRLJIVOSTI

INE ZNAŠ
ŠTO DA RADIS

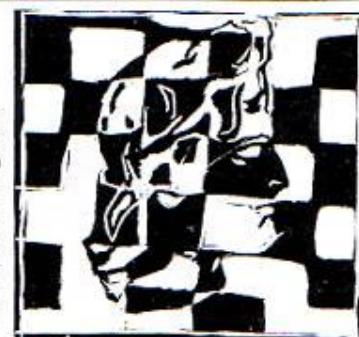
BUDI ONO ŠTO
JESI, VESEL
KARAKTER
ZNAJNE I MIR
SPANJAVU U TEBI.

Kako sam se upisao u školu...

Davor Mratinić, 1. b

Ne tako davno nalazio sam se pred velikom odlukom: u koju školu ću se upisati. Raspitivao sam se kod prijatelja, razgovarao s roditeljima, tražio po knjigama, u novinama i na televiziji. Ja, koji sam se do jučer igrao autičima, morao sam sazнати tko sam i što želim biti. To je bio najteži zadatak u mom životu. Odlučio sam da se upišem u Školu likovnih umjetnosti. Otišao sam na prijamni ispit bez priprema vjerujući da će biti primljen. Jedva sam dočekao dan kada su objavljeni rezultati. Ali uslijedio je strašan šok: moje se ime nije nalazilo iznad crte. Te godine prijavilo se mnogo talentirane djece i već u prvom roku sva su mjesta bila popunjena. Bio sam izgubljen. Gdje se sad upisati? Odluku sam trebao hitno donijeti još istog dana. Odlučio sam se za turističku školu, ali već na upisu ostao sam obeshrabren. Prijavilo se sasvim dovoljno učenika kojima je prospekt bio 5.0. Opet je trebalo brzo odlučiti što volim, tko sam ja i tko će biti. Odlučio je slučaj. Najблиža škola bila je Pomorska. Jesam li ja pomorac - razmišljao sam. Možda: dugo sam trenirao jedrenje, upoznao sam donekle čudi mora i vjetra, volio sam more i daleke krajeve. Tog trena odlučio sam: bit ću pomorac, vidjet ću cijeli svijet i sve one lijepе krajeve koje znam iz filmova. Nakon upisa u Pomorsku školu bio sam zadovoljan. Činilo mi se da se sam otkrio tko jesam i tko nisam. Ali vrijeme je pokazalo da ja nisam ono što sam mislio da jesam. Tijekom školske godine upoznavajući se s brodovima, teškim životom pomorača, vjetrovima, olujama, velikim valovima, brodolomima kroz priče profesora shvatio sam da ja ne želim biti pomorac. Shvatio sam da je strašno biti sam, daleko od obitelji, negdje na velikom oceanu, u olui. Odlučio sam - Ne nisam pomorac i nikad neću ploviti. Ponovno sam se prijavio na prijamni ispit u Školu likovnih umjetnosti i prošao. Sada sam zadovoljan, radim ono što volim, učim zanimljive predmete i postajem ono što jesam. Jer čovjek je ono što jest, ali i ono što nije.

Aida Tosun, 3. r. grafike

A KAKO JE PRI UPISU NA
AKADEMIJU ...

Životopis

Lidija Biočić, ex 4. r. slikarstva

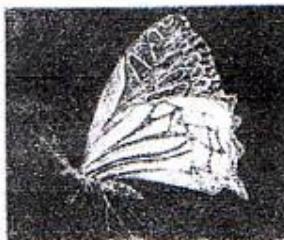
Rođena 08. 04. 1980. Dobila ime Lidija po babi Domi. Naslijedila talent od oca (automehaničar). Živjela (!) u Kaštel - Sućurcu. Išla u vrtić, uglavnom s bojicama u rukama. Papir nije bio potreban. Tu dobiva prve flomastere, blokove i pohvale od - teta (onih vrtičkih i onih domaćih). Nerado odlaže u osnovnu školu, ali joj obećaju vodene bojice. Skuplja salvete, kesice Polo i voli sve što vole mladi.

U četvrtom razredu impresioniraju je pejzaži nakon posjeta Plitvičkim jezerima. Nakon nagrada za literarne radove (Marulićevi dani) dolaze i oni likovne prirode. Profesorica šalje njene radove (bez njenog znanja) i donosi nagrade. Neki joj radovi putuju u inozemstvo (Njemačka). Nažalost, nagradena bude samo smiješkom i stiskom ruke. Pomalo upoznaje povijest umjetnosti na brojnim putovanjima. Iako su, zapravo, bila iz zabave, razgledavanje njemačkih (gotičkih) zdanja pojačavaju njenu želju za studiranjem povijesti umjetnosti (pejzaži je već odavno ne zanimaju). Dakle, nagrade (bez dokumentacije) nisu od koristi pri upisu u Školu likovnih umjetnosti. Svejedno, primili su je. Nakon prve godine upisuje smjer slikarski dizajner jer drži kist bolje od traktora. Radovi su joj bili na skupnim izložbama umjetničkih škola. Ubrzo njeni euforija splašnjava i zadržava se u okvirima njenih slika. Preko ljeta '97. odraduje praktičnu nastavu u Muzeju grada Splita asistirajući pri restauraciji što joj je pomoglo u odluci (da ne bude restaurator). Otvaranjem Akademije u Splitu otvara se i mogućnost da prilikom studiranja ne izgubi praktičnu nastavu kao što bi se to desilo na Filozofskom fakultetu. I to je veseli. Sada živi u Splitu i bliže je Akademiji.

Kako me odgajaju...

Antonija Škugor, 2. r. grafičke

Odgajaju me kao što zalijevaju drvo života: paze da izraste zdravo i lijepo, paze da se ne osuši i propadne u suhu zemlju. Svaki dan pričaju s njim i kidaju "pokvareno" osušeno lišće. Daju mu potpunu slobodu da raste, ali paze da ne krene ukrivo, već da ide pravim putem. A ako ponekad i padne, oni ga podignu i daju mu jedno iskustvo više. Upoznaju ga s njegovim granicama i mogućnostima. Zele da se on ponosi sobom i oni njime.

a kako obrazuju?

Karlo Kazinoti, 3. r. grafičke

Bez imalo sažaljenja, pomalo nervozno, odašilju svoje "pametne rečenice". Ponekad me koja i promaši. Tad slijedi ono najgore: uporno uštrcavanje raznovrsnih podataka ovećom injekcijom s tupom igom. Propativsi ovakvu bol nisam spremam dalje raditi, ali nemilosrdnici igraju svoje kolo. Pokušam li štogod reći u svoju korist, usta mi začepi zlatno pravilo: "Učenik je uvijek u krivu." Kad napokon znojnih ruku primim krvavi papir s nekoliko sitnih brojeva i slova, tada me ispraćaju s osmijehom na licu - kao da se ništa nije dogodilo.

O ZDRAVLJU PIŠE
PEDAGOGINJA SLAVICA
GUIDELJ:

Poremećaji u prehrani

Svaki čovjek zamišlja neku svoju idealnu težinu i izgled. Budimo realni: to ne posoji. Znanstvenici su utvrdili da prosječan odrastao čovjek dnevno pojede oko 14 kg hrane. Najveći dio toga potrošimo u tjelesnu energiju, rast, obnavljanje stanica i tkiva, a jedan dio organizam odstrani van. Ako se čovjek bavi teškim i napornim radom, ako se bavi športom, potrošit će više hrane od prosječnog čovjeka. Energija sadržana u hrani izražava se u kalorijama ili joulima. Višak hrane se u

organizmu taloži u obliku masti, pa dobivamo na težini. U suprotnom, ako jedemo pre malo, gubimo na težini. Svi ljudi čija tjelesna težina prelazi 20 % više od idealne težine smatraju se gojaznim ili **pretilima**. To može izazvati ozbiljne zdravstvene probleme u cirkulaciji, može izazvati infarkt, nedovoljni rad nadbubrežne žljezde, oštetiti bubrege i dovesti do šećerne bolesti. Pretilost je u nekim slučajevima nasljedna osobina, neki su ljudi jednostavno skloni debeljanju, ali to ovisi i o obiteljskim prehrambenim navikama. Pretilost prijeti svima koji konzumiraju hranu bogatu mastima i šećerom. Međutim, ima ljudi kod kojih je pretilost na psihičkoj osnovi: ljudi koji su u potišteni često utjehu nalaze u hrani. U svakom slučaju potrebno je potražiti savjet liječnika, pojačati tjelesne aktivnosti i izmijeniti svoj način prehrane, a ne povoditi se sa spektakularnim suvremenim dijetama koje više stete no što koriste.

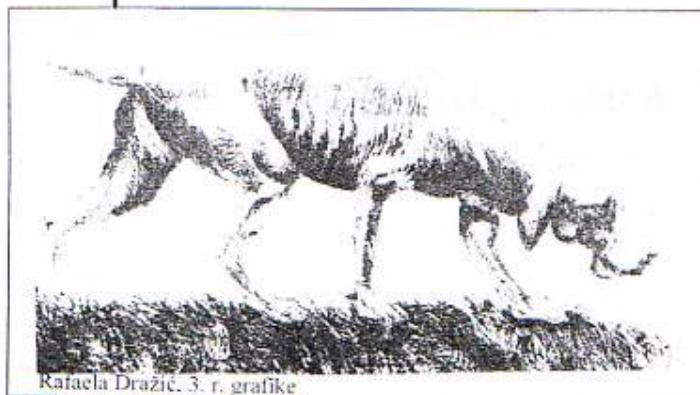
Anoreksija nervosa je poznata u svakodnevnom govoru kao "bolest mršavljenja". Uzroci ove bolesti su dalekosežniji. Najčešće pogodi mlade ljude između 11. – 30. godine života. Sklonije su joj djevojke. Neki u anoreksiji nalaze psihološke uzroke: strah od odrastanja i odgovornosti, strah od spolnosti i zrelosti tijera pojedine djevojke na bijeg, bolje rečeno povratak, u neutralnu, bespolnu, dječju figuru. Drugi uzrok anoreksije su dugotrajne, drastične i radikalne dijete bez stručnog savjeta, jer današnji svijet putem medija stvara "moderan look" mršavica. Anoreksija pokazuje upadljive znakove bolesti: u probavi, cirkulaciji krvi, podložnost infekcijama, promjena u ponašanju (povlačenje u sebe, nedruštvenost, popuštanje u školi...). Djevojke koje provode izglađnjavanje teško se u tome mogu zaustaviti bez pomoći liječnika, a vrlo je često i bolničko liječenje.

Bulimija je poremećaj u prehrani kad se uzima ogromna količina hrane (i do 30 puta više nego kod prosječnog čovjeka) u vrlo kratkom vremenu kad se osjeća neutaživa glad i opsjednutost hranom. Iako postoje indicije da bulimiju uzrokuju neki potresni dogadjaji u životu pojedinca (primjerice smrt drage i bliske osobe, prekid ljubavne veze), pravi uzroci još nisu otkriveni. Ljudi koji pate od bulimije ponekad se intenzivno bave tjelovježbom, a tjeraju se na povraćanje i uzimaju velike količine laksativa (sredstva za čišćenje) kako bi potakli rad crijeva ili uzimaju diuretike (sredstva za mokrenje) da ubrzaju uklanjanje vode iz tijela. Od bulimije također više pate žene nego muškarci, a bolest se javlja u razdoblju od 15. – 24. godine. I kod bulimije treba potražiti liječničku pomoć, promijeniti način ishrane.

Da vas vidim... (kaže Daniela Tonković, 4. r. grafičke)

Nudim vam nekoliko pitanja iz područja književnosti. Zaokružite jedan od odgovora, a onda se potražite u rješenjima.

1. Dante Alighieri, autor "Božanstvene komedije", bio je Španjolac.
a) da
b) ne
2. Autor komedije "Američka jahta u splitskoj luci" je Milan Begović.
a) da
b) ne
3. George Gordon Byron umro je u 36. godini u Španjolskoj od španjolske groznice.
a) da
b) ne
4. Romane "Idiot" i "Bijedni ljudi" napisao je F. M. Dostojevski.
a) da
b) ne
5. John Gustav Goethe napisao je "Jadi mladog Werthera".
a) da
b) ne
6. Ernest Hemingway dobitnik je Nobelove nagrade za književnost.
a) da
b) ne
7. Homerovi epovi "Iljada" i "Odiseja" nastali su u VIII. st. pr. Krista.
a) da
b) ne
8. Franz Kafka je 1924. pokopan na židovskom groblju u Pragu.
a) da
b) ne
9. Ante Kovačić je jedan od najznačajnijih predstavnika impresionizma.
a) da
b) ne
10. Vladimir Nazor bio je Bračanin.
a) da
b) ne
11. Baudelaireova zbirka pjesama "Cvijeće zla" bila je zabranjena.
a) da
b) ne
12. Shakespeareova obitelj je bankrotirala, a on se "spasio" oženivši osam godina stariju ženu.
a) da
b) ne
13. "Bolja polovica hrabrosti" je roman koji je Ivan Slaminić napisao iz čisto materijalnih razloga, a postao je književni događaj godine.
a) da
b) ne
14. Poznati Cervantesov roman "Don Quijote" ima svoj manje poznati nastavak "Rocinante".
a) da
b) ne
15. Grga Čokolin je u "Zlatarevom zlatu" najplemenitiji lik.
a) da
b) ne

Rafaela Dražić, 3. r. grafičke

RJEŠENJA:

1. NE - bio je Talijan.
2. DA
3. NE - umro je u Grčkoj
4. DA
5. NE - taj ne postoji. Roman je napisao Johann Wolfgang Goethe.
6. DA - 1954.
7. DA
8. DA
9. NE - pripada hrvatskom realizmu.
10. DA - bio je iz Postira.
11. DA
12. DA - ali, kažu, bio je to brak iz ljubavi.
13. DA - probajte i vi
14. NE - Rocinante je bio Quijotov konj
15. Ne - osim ako savršena zloča nije neka vrsta plemenitosti.

BODOVI:

1 - 5 točnih: Ne mogu te kriviti, neke ljudi književnost ne zanima, ali prof. M. Butina i T. Vidović ne "padaju na lijepo oči".

6 - 10 točnih: Izvukao(la) si se.

11 - 15: !!!

ELIO, TKO SE NEŽI VESELIO

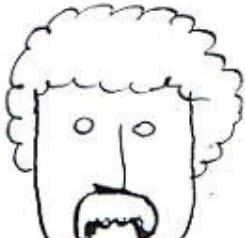
ELIO

PIJANI ELO

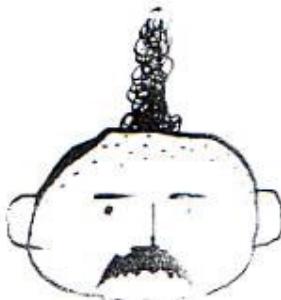
UČENI ELO

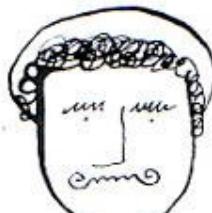
ELIO PLANUŠA

BAROKNI ELO

ELIO PANKER

ELIO MUŠKETIR

ZAČUDENI ELO

ELIO PASTIR

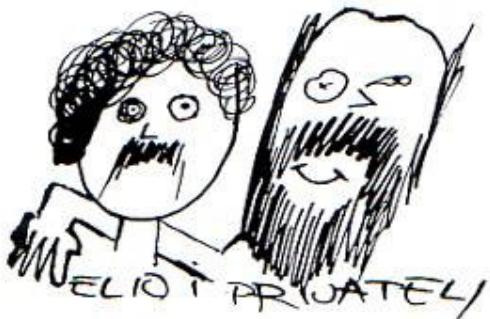
NEVIDLJIVI ELO

ELIO KAO ŽENA

ELIO DJED
BOŽIĆNJAK

ELIO I PRIJATELJ

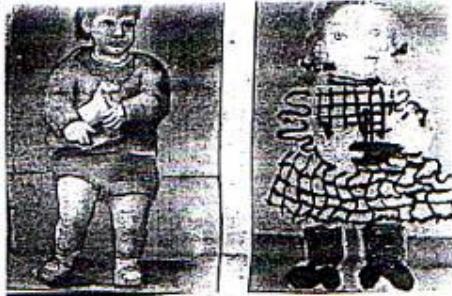
ELIO ZVIJER

BAY: KAZO
ZG & ŠOKI

ZANIMLJIVOSTI IZ SVIJETA UMJETNOSTI

NIKAD VEĆI PICASSO

Dva muzeja u Washingtonu i Bostonu organiziraju ove godine najveću ikad priredenu izložbu Picassoovih mlađenačkih djela pod nazivom "Picasso: prve godine, 1892. do 1906." Izložba će obuhvatiti oko 150 izložaka; ulja na platnu, crteža, pastela, gravura i skulptura koje je umjetnik stvorio od svoje 11. do 25. godine, u "modroj" i "ružičasto" fazi. Djela su pristigla iz muzeja (Pariz, Barcelona) i iz privatnih zbirki.

ČIME SE BAVE AZIJSKI UMJETNICI?

Trebalo je pola stoljeća postkolonijalizma i ekonomskog čuda pa da suvremena azijska umjetnost konačno doživi svoju prezentaciju u svjetskom središtu kao što je New York. Kritičare i publiku oduševile su recentne umjetničke pristigle iz Južne Koreje, Filipina i Tajlanda. I teme su bile zanimljive i angažirane: nasilje nad ženama, homoseksualnost, politički teror...

S izložbe suvremene azijske umjetnosti: Sijamski osmijeh (Chatchai Pupla)

UMJETNIČKI ZALOGAJ

Tijekom listopada u Parizu je bio 25. međunarodni sajam suvremene umjetnosti. Na prostoru od 15 tisuća četvornih metara predstavilo se 138 galerija iz Francuske i inozemstva.

U ČAST MAJSTORA BAROKA

U Ljubljani se proslavlja tristotin obljetnica rođenja Francesca Robbe, jednog od najvećeg baroknog kipara koji je djelovao i u Hrvatskoj. Robba je izradio seriju oltara i skulptura.

27. ZAGREB SALON - Medunarodna izložba umjetničke fotografije

Salon je organizirao Fotoklub Zagreb. Bio je otvoren (tijekom listopada) u Staroj gradskoj vijećnici. Na Salon je pristiglo preko tri stotine fotografija u boji i u crno-bijeloj tehnici. Nagrade su pripale Austrijancu, Talijanu i Nijemcu. A naši?

NA AUCTIONI KUCE CHRISTIE'S Za Van Gogha - 71 milijun \$

NEW YORK (Hans/AP) — Van Goghov *Portret umjetnika bez brade* prodan je za više od 71 milijun dolara na dražbi održanoj u četvrtak u aukcijskoj kući Christie's u New Yorku, uz čudjenje i odobravanje ljudi.

je izazvala tako visoka cijena objasnjava i činjenica da je one tri puta veće od očekivane.

Najvišu je cijenu 1990. postigao Van Goghov *Portret dr. Gachete* prodan za 82,5 milijuna dolara.

Djela Renée Magrittea, Amedea Modiglianija, Paula Cézannea, Fernanda Legera i Andrije Warhol-a također su prodana u četvrtak.

Cézanneov *Crni mačak* prodan je za 11 i pol milijuna dolara, a Magritteov *Smrt djevjaka* za 5,4 milijuna dolara.

IZLOŽBA O MANASTIRINAMA

U povodu dolaska Svetoga Oca u Arheološkome muzeju bila je otvorena izložba pod nazivom *Manastirine - mjesa odakle je potekao kult sv. Duje*.

IZLOŽBA MAYA U VENECIJI

Nakon Feničana, Kelta i starih Grka u rujnu je u Veneciji predstavljena stara civilizacija Maya. Riječ je o civilizaciji iz Srednje Amerike koja je još i danas prekrivena velom tajne. Izložba traje do svibnja 1999. O ovoj i drugim izložbama u palači Grasso možete saznati na adresi: <http://www.ve.nettuno.it/palazzogradi/maya/fraintro.htm>

OSVJEŽNE SLIKE IZ SPLITSKE KATEDRALE

U radionicama Samostana sv. Ante na Poljudu skupina djelatnika Hrvatskoga restauratorskoga zavoda iz Splita osvježilo je slike iz XVII. st. čiji su autori Pietro Ferrari i Matej Ponzoni-Pončun. Slike su restaurirane u čast dolaska Sv. Oca.

OTKRICE

Jordanski arheolozi koji rade na iskapanjima ostataka starokršćanskih samostana na obali rijeke Jordana tvrde da je upravo na tome dijelu rijeke Isus bio kršten. Ovdje je pronađen izvrsno sačuvani mozaik. Jordanci vjeruju da će ovo mjesto biti dobro turistički posjećeno na prijelazu u treće tisućljeće.

NOVA UDRUGA LIKOVNIJAKA

Skupina umjetnika iz odbora Adria Art Annala (AAA) inicirali su osnutak nove umjetničke udruge (adresa Peristil 1). Cilj joj je njegovanje umjetnosti različitih medija.

NEPOZNATI PICASSO

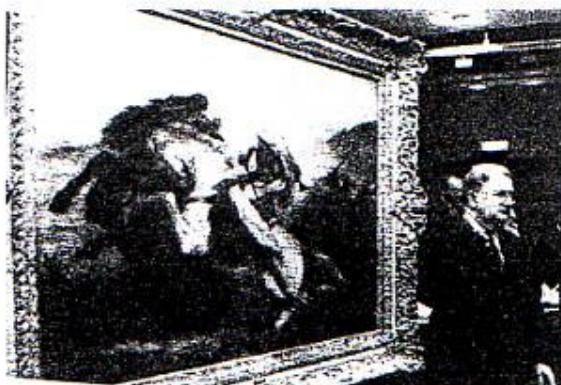
Gotovo nepoznata zbirka Picassoovih djela koja je pripadala Dori Maar (njegovoj muzi i družici) otkrivena je u Parizu. Samo studija za Guernicu procijenjena je na 20 milijuna franaka.

KATALOZI UZ OBNOVU

Završen je veći dio radova oko čišćenja i restauracije crkve Presvetoga Otkupitelja u Otavicama, odnosno u Mauzoleju Ivana Meštrovića. Objekti su bili pokradeni i devastirani u Domovinskom ratu. Djelatnici Fondacije Ivana Meštrovića predstavili su novi vodič Otavica, vodič Galerije i Kaštele na hrvatskom i stranim jezicima. Također su iskane i nove razglednice.

"ZLATNI" ARAPI

Eugene je Delacroix nedvojbeno jedan od najslavnijih slikara XIX. st. Njegova su djela na posebno visokoj cijeni. Ipak je zanimljivo spomenuti da je nepoznati kupac platio za sliku "Sraz arapskih konjanika" (ulje na platnu nastalo 1834.) 46,5 milijuna francuskih franaka.

GRAZ

Zemaljski muzej Joaneum organizirao je izložbu "Putovi impresionizma - od Normandije do Pariza - od 1860. do 1910." Slike su posudene od najpoznatijih svjetskih muzeja i privatnih zbirki, pa će se tako na jednom mjestu naći najveća imena svjetskog impresionizma i najljepši motivi pariških predgrađa, ljeta, mora, rijeke Seine.

*...ima još, ali "surfajte" INTERNETOM,
citajte časopise za kulturu i umjetnost
("15 dana", "Kontura"...) ili gledajte
TV emisije ("Ekran bez okvira"...)*

SAZNALI SMO...

PAPA U UČENIČKIM RADOVIMA -

Povodom dolaska Svetog Oca u Split Županiski ured za prosvjetu raspisao je natječaj među učenicima osnovnih i srednjih škola. Učenici su mogli pisati literarne uradke ili temu vezanu uz Ivana Pavla II likovno izraziti. Naša škola poslala je radeove ovih učenika:

- skupni rad iz 2. r. kiparstva (mentorica prof. Julijana Voloder Perišić)
- Marin Baucić, Ivana Bašić i Nikola Biliš iz 3. r. slikarstva (mentorica prof. Alieta Monas)
- iz 4. r. kiparstva na natječaj su upućeni radevi učenika Andelka Titlića i Ivane Čulić (mentor prof. Miroslav Radeljak)
- rad Dina Bičanića iz 3. r. kiparstva (mentor prof. Paško Ćule)
- iz 4. r. slikarstva poslani su radevi Tea Mustapića, Ane Marije Jukić i Gorane Bežovan (mentorica je bila prof. Neli Ružić)
- iz 2. r. slikarstva odabran je rad Anite Dajak (mentorica prof. Vanja Rogošić Ojdenić)

foto: Andro Račić, 2. r. fotografije: Papa na Žnjanu

DOGODILA SE POVIJEST - u lipnju je prof. Smiljana Bandov zajedno s učenicima priredila zanimljivu izložbu s temom: Dogodila se povijest.

KNJIŽNIČARI U ZADRU - Početkom listopada u Zadru je održana 31. skupština hrvatskog književnog društva koji je imao međunarodni karakter. Tema je bila: Korisnici u 21. stoljeću - izazov za knjižničarsku struku. Skupštini je prisustvovala naša knjižničarka (kao predstavnica srednjih škola naše županije).

IZLOŽBA U SALONU "GALIĆ"

- Sredinom studenog u salonu "Galić" predstavljena je grafička mapa "Dvanaest autora". Autori su naši sadašnji i bivši profesori: A. Škaričić, Ž. Milošević Paro, A. Monas Plejić, M. Radeljak, M. Perasović, P. Ćule, N. Džaja, J. Runjić, V. Rogošić Ojdenić, S. Ivanišević, S. Tomić i N. Skokandić. Bio je to lijep dogadjaj u proslavi obljetnice naše škole.

MEDUNARODNI UNESCO-v SUSRET U JAPANU

U JAPANU - Međunarodni susret pod nazivom "Mladi u očuvanju i promicanju svjetske baštine" održan je u Osaki krajem studenog. U "zemlju izlazećeg sunca" otputovala je naša prof. Jasenka Splivalo koja će nam o svemu pričati drugom prigodom.

IZLOŽBA U ŠKOLI - krajem studenog, a pod mentorstvom prof. Neli Ružić, učenici treće godine fotografije priredili su izložbu CD omota. Izložba je priredena pod naslovom "Carina dodira (dizajniranje taktilnog podržaja)", a posvećena je našem bivšem učeniku i poznatom dizajneru, Željku Serdareviću.

SEMINAR O DROGI U- U Vodicama je početkom listopada održan seminar o drogi. Predavači su bili ugledni lječnik Slavko Sakoman i č.s. Bernardica. Seminaru je prisustvovala pedagoginja Slavica Gudelj.

UMJETNOST U NASTAVI - sredinom listopada u Zagrebu je održan međunarodni znanstveni simpozij s temom "Vizualna kultura i likovno obrazovanje u Hrvatskoj i svijetu". Na skupu je i naša prof. Jasenka Splivalo imala svoje izlaganje pod nazivom "UNESCO-v priručnik za obrazovanje o svjetskoj baštini u školama".

"PAPI S LJUBAVLJU" - U Pinakoteci Crkve Gospe od Zdravlja otvorena je 26. studenog izložba učeničkih (likovnih) radova na temu "Papi s ljubavlju". Za izložbu je odabранo i nekoliko radova naših učenika (Nikole Biliša, Gorane Bežovan, Marina Baučića, Tea Mustapića, skupni radovi učenika iz 2. i 4. r. kiparstva, rad Ivane Čulić i Dina Bičanića. Povjerenstvo za provedbu natječaja "Papi s ljubavlju" nagradilo je radove učenika Marina Baučića i Gorane Bežovan, te skupni rad drugača kiparskog odjela. Iste večeri je naša učenica Rafaela dražić (3. r. grafike) pročitala nekoliko nagradenih literarnih radova.

Povjerenstvo za literarne radove je u Zbornik uvrstilo dva teksta naših učenika: "Zašto" Nine Podrug i "Bezvremenske ljubavi svijet" Ivane Bašić. Nina Podrug je za svoj tekst i nagradena. Svi sudionici natječaja (učenici, mentori i škole) dobili su Priznanja, odnosno Diplome.

Marin Baučić, 3. r. slikarstva

BOŽIĆNO UREĐENJE ŠKOLE -

Za ovogodišnje uređenje škole i izradu jaslica bile su zadužene: prof. Julijana Voloder Perišić i Daša Milatić Perlain

MATURALNA ZABAVA - Ovogodišnji maturanti već se organiziraju kako bi im maturalna zabava bila što uspješnija. Maturalni odbor se sastaje jednom tjedno, određen je i datum (12. veljače 1999.) i mjesto (otel Bellevue).

FOTO KLUB "BRODOSPLIT"

U OKRILJU ŠKOLE -Foto klub

"Brodosplit", žarište aktivnosti mnogoštva mladih fotoamatera od rujna ove godine djeluje u istočnom krilu naše škole u čiji su se rad uključili i neki naši učenici.

Vrata foto kluba širom su otvorena učenicima foto odjela kao i onima koji su kroz fakultativnu nastavu osposobljeni za samostalni rad. Ostali mogu, nakon završenog tečaja, slobodno vrijeme provoditi u "crvenom mraku" i kreirati svoja vlastita fotostvarenja kao ravnopravni članovi kluba.

SEMINAR ZA VODITELJE

RECITATORSKIH DRUŽINA- početkom listopada u Splitu je održan seminar za voditelje školskih recitatorskih družina. Seminaru, kojeg je vodio zagrebački kazališni pedagog Vlado Krušić, prisustvovala je prof. Marica Butina.

Početkom iduće godine nastavit će se seminar o kazališnoj umjetnosti čiji je prvi dio odslušala prof. Vanja Škrobica, kao i drugi dio seminara o recitiranju.

UZVRAĆENO GOSTOPRIMSTVO

Postavljajući svoju četvrtu klupsku izložbu fotografija u Muzeju grada Splita, foto-klub "Brodosplit" je našim učenicima prepustio dio prostora - na četiri panoa predstavljeni su radovi 12 autora učenika foto-odjela. Gestu gostoprимства je hvale vrijedna, a posjetiteljima izložbe ponuden je potpuniji uvid u foto-stvaralaštvo u Vrančićevoj 17, što se moglo razgledati od 30. studenoga do 5. prosinca.

WEB SITE "TEHNOLOGY OF SOUNDED SPACE" - pronađite na adresi: www.members.xoom.com/artkustika/

To je jedan od prvih projekata u Hrvatskoj koji je nastao vizualizacijom zvučnih zapisa. Autorica idejnog koncepta je Ana Perajica, vizualni koncept dao je Marin Zorić, Neli Ružić je asistentica dizajna, dok je tehnološku potporu dao Zidar Betonsky. Autori su brojni: Sanja Jonjić Zorić (Jona), Ljubinka Grujin, Nela Aviani, Neli Ružić, Eric del Castill, Tomislav Lerotic, Vinko Pelicarić, Marin Zorić (Zorge), Zidar Betonsky, skupina autora iz Zagreba (Pederin, Marušić-Klif, Roščić, Kuht).

Sve su to uglavnom naši bivši učenici ili današnji profesori.

ODLAZAK PROF. ANTE ŠKARIČIĆA NA AKADEMIJU- Dugogodišnji profesor prof. Ante Škaričić, prešao je raditi na splitsku Akademiju likovnih umjetnosti. U našoj školi radio je više od dvadeset godina i odgojio mnoštvo mladih likovnjaka.

SLOBODNE AKTIVNOSTI U ŠKOLI - Slobodne aktivnosti u ovoj školskoj godini:
- scensku, recitatorsku i literarnu družinu vodi prof. Marica Butina i Tereza Tea Vidović
- novinarsku vodi prof. Vanja Škrobica
- streljaštvo vodi prof. Gordan Puljek
- "Dioklecijan" (zaštita baštine) vodi prof. Jasenka Splivalo.

IZLET U ZAGREB - Prof. Željka Milošević

Paro vodila je desetak učenika iz foto odjela na kraći stručni izlet u Zagreb. Posjetili su nekoliko izložbi, muzeja i galerija, ali i noćnih i drugih klubova...

SVJETSKI DAN ZAŠTITE OD AIDS-a

-U školi je postavljen odgojno informativni pano na temu AIDS-a. Pano je bio vrlo zanimljiv, sudeći prema zaustavljanju učenica i učenika, što je pedagoginji škole (koja je uredila pano) bio znak da ovakvih tema treba biti češće.

GRADITELJSTVO I UMJETNOST NARODA STAROGA ISTOKA

Početkom prosinca učenici su, u suradnji s prof. Smiljanom Bandov, priredili malu izložbu (na panoima) na temu "Graditeljstvo i umjetnost naroda staroga Istoka."

PROFESORI NA IZLETU- Da se i naši profesori znaju i vole zabavljati svjedoči fotografija napravljena u Radmanovim mlinicama na kraju prošle školske godine. "Kad bi bilo više ovakvog raspoloženja!" poželjeli su s uzdahom profesori. Ali i mi!

Aida Tosuni, 3. r. grafike

HUMOR ILI?

Raško Bajraktarević, 4. r. fotografije i
Andelko Titlić, 4. r. kiparstva

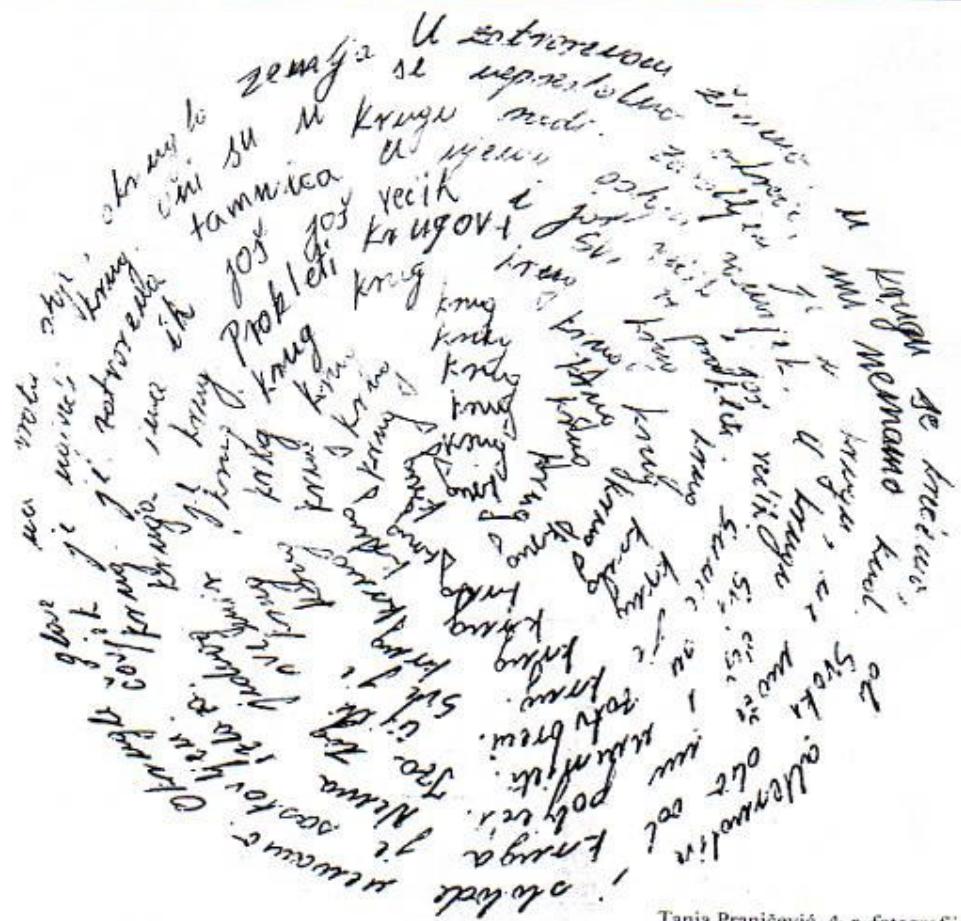
S T I L

Istina. Ja od istine stalno bježim.
I samo bježim, bježim, bježim, bježim,
i samo bježim dok joj se ne sakrijem.
A kada je moram pogledati ravno u oči,
onda gledam kroz prste, na jedno oko.

MODNI KUTAK: Mario Leko, 3. r. industrijskog dizajnera

ARTlist

Tanja Pranjčević, 4. r. fotografije: Pjesma u krugu

ANTE TERZE, 2.r. industrije